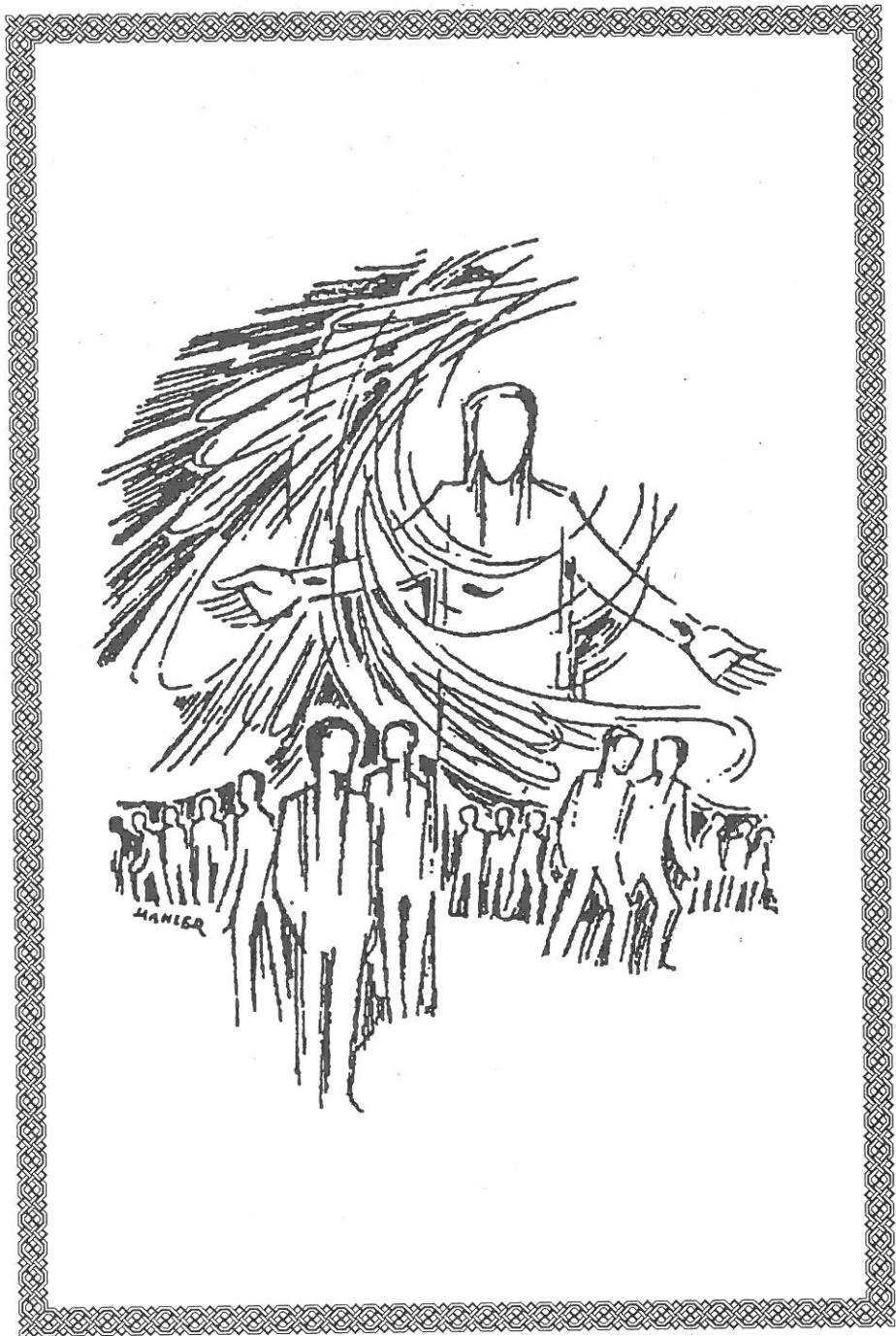

BÚCSÚ*fia*

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

2003. PÉTER-PÁL

MENJETEK TEHÁT

A két főapostol ünnepén helyénvaló, ha Krisztus Urunk ún. missziós parancsáról elmélkedünk, illetve azt magunk számára is jobban tudatosítjuk. Szent Péter és Szent Pál apostolok életében (természetesen a többi apostol életében is ugyanígy) alapvető szempont, életük alapelve volt, hogy Jézus parancsának eleget tegyenek. Ezt nem teherként, vagy kényszerűségként élték meg, hanem, mint életük egyetlen lehetséges megoldását. Jól rávilágítanak erre az alapfelfogásra Szent Pál szavai: „Hogy az evangéliumot hirdetem, azzal nem dicsekedhetem, hiszen ez kényszerű kötelességem. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot. Ha önszántamból teszem, jutalmam lesz, ha nem önszántamból, csak megbízott hivatalnok vagyok” (1Kor 9,16–17).

Senki sem tud fontos dolgokat egyetlen mondatban, vagy egyetlen szóban elmondani. Mint ember, még Jézus sem. Helyesen tesszük, ha egy búcsúzó ember utolsó szavaira odafigyelünk, ám nem szabad ezt szélsőségesen tennünk. Igaz, hogy a négy evangélium szent írói úgy szerkesztették a Szentlélek sugallatára evangéliumukat, hogy azokban Jézus utolsó szavai (különösen is a szinoptikusoknál) parancsszavak, amelyekben küldi az apostolokat az evangélium hirdetésére. „Menjetekek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15). Ugyanígy fontosak azonban Jézus „utolsó” szavai

az utolsó vacsorán is, amikor így szól: „Vegyétek és egyétek”, illetve „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Vagy Szent János evangéliumában Jézus így szól búcsúbeszédében – „Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást!” Igaz, hogy Szent Lukács evangéliumának végén Jézus ugyancsak a megtérés és bűnbocsánat hirdetésére indítja apostolait, amelyet minden népnek kell hirdetni, ám, ha szó szerint nézzük, itt Jézus „utolsó” parancsa éppen az ellenkezője a „menjetekek!”-nek, mert ezt mondja: „Maradjatok a városban, míg fel nem öltitek a magasságból való erőt” (Lk 24,49).

Mindemellett elmondhatjuk, hogy Jézus – apostolaihoz intézett szavainak végső kicsengésében – egy hatalmas misszióra küldi övéit. A legismertebb, az ún. „nagy” missziós parancs Szent Máté evangéliumának végén található: „Menjetekek tehát, tegyétek tanítványom-má mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,19–20).

Föltehetjük a kérdést, vajon milyen isteni elgondolás áll e missziós parancs mögött. Úgy tűnik, Jézus már kezdetben azért hívta (meg) apostolait, hogy küldhesse őket. A feltámadt Jézus „elárulja” apostolainak: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket” (Jn

20,21). Tehát a küldés eredetileg a mennyei Atyától indul el. Igaz, Jézus, mint az Atya szeretett Fia, akiben neki kedve telik, együtt gondol az Atyával, és készségesen jön. A Zsidóknak írt levél szerzője Izaiás próféta szavait alkalmazza Jézusra: „Akkor így szóltam: Íme, jövök, Istenem, hogy teljesítssem akarodat, amint a könyvtekercsben rólam írva van” (Zsid 10,7). A „menj(etek)” parancs tehát az Atyától Jézus Krisztuson át jut el az apostolokhoz, majd rajtuk keresztül hozzánk, minden krisztushívőhöz.

Az Atya nem küld mindenkit. Először különös kiválasztottait, a választott nép vezetőit, majd a prófétákat küldi. „*Menj*, mond meg a fáraónak...” – „*Menj*, add tudtul népemnek...” stb... hangzik az Ószövetségi szentírás szinte minden oldalán. A végső időkben azonban Fiában szólt hozzánk, akit a mindenség örökösévé tett, aki által az idők is teremtetek. (vö. Zsid 1,2). „Már csak egyetlen fia maradt, akit nagyon szeretett. Utoljára őt küldte el. Azt gondolta: Fiamat csak megbecsülik!” (Mk 12,6).

Jézus mennybemenetele előtt ezt a küldést tovább adja apostolainak, s bennfoglaltan az ő utódaiknak, sőt minden követőjének. A küldetés minden keresztény ember alaphívátása. Jézus arra rendelt bennünket, hogy *menjünk*, teremjünk gyümölcsöt, a szeretet gyümölcsét.

A világban számtalan formáját találjuk ennek a parancsnak, felszólításnak, kérésnek: „menjete!” Elhangozhat katonai parancsként, amelyet egyszerűen (néha vakon) végre kell hajtani. Sok esetben olyan értelemben hangzik el,

mintha a küldő ózdkodna valamitől, ezért másokat küld maga helyett: „menjete*k* ti, ne én”. Jézus, amikor küldi apostolait, s általuk minket is, nem valami olyat szeretne elvégeztetni velünk, amit ő maga nem tett meg. Főpapi imájában Jézus teljes nyugalommal mondja el az Atyának: „Én megdicsőítettelek a földön: a feladatot, amelynek az elvégzését rám bíztad, elvégeztem” (Jn 17,4). Jézus nem saját küldetésének helyettesítésére, hanem folytatására biztat minket. Világosan beszél: „Menjete*k*! Úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé” (Lk 10,3). „Ha tehát engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha az én tanításomat megtartották, a titeket is megtartják” (Jn 15,20). Tehát *ennek ellenére, s éppen ezért* küld.

A küldetés nagyobb, és fontosabb annál, minthogy egyesek, vagy mások tétlenségükkel keresztbe tudnák húzni Isten szándékát és parancsát. A „*Quo vadis*” jelenet éppen arra mutat rá, hogyha valamelyikünk megfutamodna, akár Ő maga, a Mester is kész, hogy belépjen helyettünk feladatunk elvégzésébe. Ha a „menjete*k*!” parancsnak engedelmeskedünk, megtérést és bűnbocsánatot hirdetünk, szétkiáltjuk a világban Jézus evangéliumát, nem távolodunk Jézustól, hanem ellenkezőleg, napról napra közelebb kerülünk Őhöz. Mert Ő nem a helyben-topogóknak és lustáknak, nem az önelégülteknek és gögösöknek, nem a félnékeknek és bizonytalankodóknak, hanem a küldetésüket teljesítőknak ígerte meg: „S én veletek vagyok minden nap, a világ végéig” (Mt 28,20).

dr. Berkes László
plébános

A SZENTGYÓNÁSRÓL

Jézus Krisztus feltámadásának estéjén így szólt apostolaihoz: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket”. Ezekkel a szavakkal rájuk lehelt, s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,21–23). Íme Isten nagy ajándéka, a negyedik szentség alapításának világos szavai.

Krisztus papjai ezért ülnek a gyóntatószékben, hogy a bűntől beteg emberek a megtérés és Isten irgalmas megbocsátása által meggyógyuljanak, és szeretetben újra Istenhez tartozzanak.

Mi teszi az embert megigazulttá? – A megszentelő kegyelem. Ezt először a keresztségben kapjuk meg, amikor Isten gyermekeivé fogad minket, a továbbiakban azonban, ha a bűnünk miatt elveszítjük megigazultságunkat, a bűnbánat szentségében könyörögjük azt vissza. Elmondjuk bűneinket a gyóntató atyának, és ő Istentől kapott hatalmával megbocsátja azokat.

Amint a test működésének, életének vannak alapjelenségei (mint a szívdobogás, lélegzés, táplálkozás stb.), úgy a lelkiéletnek is megvannak a maga életfunkciói: gyónni megyek, szentmisére járok, Jézussal táplálkozom az Eukarisztiában, Szentírást olvasok, imádkozom. Aki ezeket a maga idejében és rendszerességében megteszi, sziklákon lépeget

Isten felé, kapcsolatban Krisztussal, mint az élő vizek forrásával.

A szentgyónásra történő felkészülésünkben, illetve magában a szentgyónásban öt „állomást” jelölhetünk meg: 1. segítségül hívjuk a Szentlelket, 2. megvizsgáljuk lelkiismeretünket, 3. megbánjuk bűneinket, 4. megvalljuk bűneinket és 5. elvégezzük az elégtételt. Jézusnak a tékozló fiúról mondott példabeszédében a magába szállt fiú így szól: „Útra kelek, hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened” (Lk 15,18). Az Úr Jézus bennfoglaltan már itt is utal a szentgyónásra, amelyre készülni kell, őszinte bánattal meg kell vallani bűneinket.

Két alaptétel: az szereti Istent, aki megtartja parancsait. Bűnt pedig az követ el, aki tudva és akarva, szándékosan nem engedelmeskedik Isten parancsának.

Jézus apostolait és azok utódait, a püspököket és a papokat bízta meg, hogy (az Egyház szolgálata által) megbocsássák az emberek bűneit. Igaz, Isten mindentudó, tehát ismeri minden tettet, s a mögötte lévő szándékot is. Jézus azonban apostolaiban és az ő utódaikban mégis földi halandókat, vagyis nem-mindentudó embereket – akik maguk is gyarlóak lehetnek – ruházott fel a bűnbocsátó hatalommal. A gyóntató pap nem ismeri tetteimet, bűneimet, el kell tehát mondanom, hogy tudja, mit kell feloldozni, mit bocsát meg. Ez tehát Jé-

zus akarata. Kikerülni, félredobni, kimagyarázni – Jézus akaratával való szembehelyezkedés. E szembehelyezkedés gyökerénél mindig ott található az az emberi magatartás, amely az ősbűntől kezdve mindvégig ott kísért Istennel való viszonyunkban: a gőg.

A most következő, zárójelben lévő sorokat csak az olvassa el, akiben van egy parányi alázat, készség az igazság felismerésére és elfogadására, és egy kis gyermeki tanulékonyosság.

* * *

(A szentgyónásban előforduló leggyakoribb hibák – különösebb rendszerés és a teljesség igénye nélkül –, amelyek kérdéssé teszik a megtérés őszinteségét, a gyónás érvényességét, az üdvösség elérését:

– „Dicsértessék!” – szól a „köszönés”. (Ki és miért dicsértessék?) Nemcsak ún. tanulatlanság, hanem inkább a lustaság és hanyagság eredményezi ezt.

– A kereszttetés – szent jel, a Szentháromság egy Isten személyeinek említésével. Csak fegyelmezetten tehetjük – a mai hivatalos fordítás szerint így: „Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!”

– Keresztény nyelven beszélj! Ne túl hangosan, ne túl halkán. A bűnt mond, ne az okait – közben másokat vádolva. A bűnöket múlt időben ragozva mondjuk el, hiszen azokat megbántam, s többé nem akarom tenni. Hol lenne a megtérés, ha a jelenben, a jövőben minden ugyanúgy megy tovább – mondván –mert én ilyen vagyok.

– Ne csomagold be bűneidet selyempapírba! Ne szépítgesd! Ne mentegedőzz! Őszintén, mindent.

– Tömören beszélj! Helytelen, ha a szentgyónásban is engedünk a bőbeszédűség ingerének, elfecsérelve ezáltal a drága időt. Gondoljunk a gyóntatószék előtt a sorban várákozókra.

– A szentgyónásra korábban kell jönni, s még otthon felkészülni.

– Életgyónásra olyan alkalommal jelentkez, amikor tudod, hogy kevesebb gyónó szokott lenni.

– Baráti, élettársi kapcsolattal, polgári házassággal ne indulj el gyónni. Katolikus csak katolikus templomban köthet érvényes házasságot. Hagyd abba a bűnt és/vagy köss házasságot. Ha ezt nem teszed, nincs bánat és erős fogadás. E nélkül pedig nincs bocsánat.

– „Semmi olyan különös bűnöm nincs!” – Itt a kárhozat széle. Ez nem igaz. Becsapod magad (vö. 1Jn 1,8–10).

– „Tessék kérdezni!” A gyóntatószék nem vallatószék, hanem a bűnök önkéntes bevallásának helye.

– Ha évtizedeken át ugyanaz marad a mondanivalód, az életed is egy helyben topog. Pedig hosszú még az út.

– Ne ülj a gyóntatószék előtti kispadra, ha nem akarsz gyónni. Ottléted akadályozza a többiekét a bejutásban.

– Fogadd el, hogy a gyóntató pap kérdéseivel nem molesztálni akar, hanem rá akarja irányítani a figyelmedet olyan területekre, amelyek egy-egy korban „természetesen” esnek ki látókörünkől (tisztaság, a házasság belső élete). Itt az örök Isten minden időkre szóló törvényeiről van szó, azok szerint kell elszámolnom életemről. A mentő körülmények keresése nem az én feladatom: Isten jobban ismeri azokat, mint én magam.

– Ha valaki szándékosan hagy ki súlyos bűnt, a mindent tudó Istent akarja becsapni: szentségtörés. Ha nem szándékosan felejt ki valamely bűnét, a következő gyónását így kell kezdenie: az utóbbi gyónásomból kifejejtetem, hogy... A gyóntató pap részéről alapállás: „credendum est poenitenti”, azaz „hinni kell a bűnbánónak”. Ezért a gyónás teljességét illetően minden felelősség a gyónóé.

– Az ars-i plébános nyugodt, kiegyensúlyozott, jó beleérző képességű pap volt. A segíteni tudáshoz nem kell különösebb lélekbelátó képesség, sem prófétai karizma, csupán annak tapasztalata, hogy a lélekben és az életben is egyik bűn a másikkal összefügg. Ha tehát az egyik van, a másik is ott lapul.

– A gyónási titok megőrzése a legtermészetesebb. Beszélni sem kell róla. Kiss Szaléz ferences atya életbefejezése nyersen életszerűbb, mint „A gyónási titok áldozata” c. romantikus regényé. „Gyónásról pedig nem beszélünk!” – mondta vallatóinak. Agyonverték. Az Isten és a lelkek ügye több mint az élet.

– „Nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen!” - mondja Jézus. Nem a bűn a hangsúlyos a szentgyónásban, hanem a szerető engedelmesség újjászületése. Ez teszi az egészet őszintévé.

– Távolról sem gondolom, hogy mindent elmondtam, amit egy értetek aggódó, mindenkit a jó úton látni akaró szív diktál. Ha kíváncsi voltál, és mégis elolvastad ezt a zárójeles részt, jól tetted. Talán éppen neked szólt.) – Zárójel bezárva.

Az élet legnagyobb eseményei a gyóntatószékben történnek. Istenhez té-

rés, újjászületés. „Hozzátok elő az új ruhát és adjátok rá!” Ez a feltámadt és örökké élő Jézushoz való kapcsolódás.

„Én megtettem, amit tennem kellett. Hogy nektek mit kell tennetek, arra tanítson meg benneteket Krisztus” – mondta haldokolva Szent Ferenc. Hadd ismételjem el befejezésül mindannyitoknak, hogyan is kell gyónni:

1. Segítségül hívjuk a Szentlelket. „Jöjj el Szentlélek Isten, világosítsd meg értelmemet, hogy minden bűnöm eszembe jusson!”

2. Lelkiismeret-vizsgálat (otthon végzem a szeretet főparancsa, Isten tízparancsolata, az Egyház öt parancsa, illetve lelkítükör alapján)

3. Bánat felindítása (Isten iránti szeretetből bánom bűneimet)

4. Belépek a gyóntatószékbe, köszönök: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!”

5. Keresztet vetek: „Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!”

6. „Gyónom a mindenható Istennek, és neked lelkiatyám, hogy utolsó gyónásom óta ezeket a bűnöket követtem el. Utoljára gyóntam:” (pl. „két héttel ez előtt”, vagy „Húsvétkor”)

7. Elsorolom bűneimet. Amikor befejeztem, mondom: Több bűnömre nem emlékszem.

8. A gyóntató atya elmondja buzdítását, elégtételt ad. A bűnért büntetés jár. Az összes bűnünkért a büntetést Jézus Krisztus vállalta és elszenvetde a keresztfán. Amikor most én elfogadom és elvégzem az elégtételt, az csak az én Isten iránti újraéledő szeretetem apró-szép ajándéka Istennek, amely egyszerre kifejezi és növeli Isten iránti szeretetemet.

9. A gyóntató atya felszólít a bűnbánat kifejezésére, s akkor mondom: „Teljes szívemből bánom minden bűnömet, mert azokkal a jó Istent megbántottam. Erősen fogadom, hogy Isten segítségével a jóra törekszem, és a bűnt, valamint a bűnre vezető alkalmat elkerülöm.” Isten komolyan veszi szavaimat. A feloldozás szavai által a megváltás életető kegyelme éri el lelkemet.

10. Amikor az atya feloldoz, hang nélkül keresztet vetek magamra, s a feloldozó ima után ennyit mondok: Amen.

11. Ha az atya mondja: „Magasztaljuk Istent, mert jóságos hozzánk!” válaszolom: „Mert örökké szeret minket!” A pap elbúcsúzik: „Isten megbocsátotta bűneidet, menj békével!” Válaszom: „Istennek legyen hála!”

12. A végén köszönünk egymásnak: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” – „Mindörökké, Amen!”

Íme, így történt a gyónás. Ezek után boldogan indulsz. Bemész a templomba, jó előre, közel az Oltáriszentségben jelenlévő Jézushoz. Megköszönöd, hogy megbocsátott. Mielőbb elvégzed az elégtételt. Ha éppen szentmise van, utána végzed el. Készülsz a szentáldozásra.

Mindannyian egyformán nagyon rászorulunk Isten irgalmára. – Ne tedd még egészen félre ezt a néhány sort. Hátha holnap nyugodtabban még egyszer elolvasod, s kedved támad újra megtanulni gyónni... Így, bukdácsolva, de mégis mindig talpra állva haladunk a végső, mennyei haza felé, ahol majd szembetalálkozhatunk Istennel, az Irgalom Örök Forrásával.

Kisatya

ZACHÁR GÉZA ARANYMISÉS

Zachár Géza atya, a Miskolci kerület esperese, c.apát, c.kanonok, május 17-én ünnepelte ötvenéves papi jubileumát.

Géza bácsi 1929-ben született. 1953-ban szentelték pappá. Egerben, Hevesen és Rakamazon látott el kápláni szolgálatot. A plébánosi munkát Ibrányban, Bújban kezdte, majd 1979-ben Miskolcra, a Szent Anna plébániára került, ahol jelenleg is nagy munkabírással és lelkesedéssel végzi szolgálatát. Az aranymisére, melyet a templomkert szabadtéri oltáránál mutatott be, nagy számban gyűltek össze a vidékről és a különböző miskolci plébániákról érkezett hívek, hiszen a sok éve tartó lelkipásztorkodásban megszámlálhatatlanul sokan találkoztak vele szentmiséken, hittanórákon, jegyesoktatásokon, keresztelőn, esküvőn, temetésen vagy a plébániai irodában. Az ünnepeltet köszöntő paptestvére valamikor maga is Géza bácsi hittanosa volt. Hosszú évek óta Géza bácsi a miskolci egyházmegyei Teológiai Tanfolyam szervezője és igazgatója, felelős kiadója az Új Misszió katolikus folyóiratnak.

A Mindszenti Plébánia hívei is szeretettel köszöntik aranymiséje alkalmából. További életére a Jóisten bőséges áldását, és jó egészséget kívánunk!

LELKITÜKÖR

A lelkitükör olvasásakor kérdéseket teszek föl magamnak a szeretet főparancsa, Isten tízparancsolata és az Egyház öt parancsa alapján. A lelkitükör sosem teljes, lehet, hogy lelkiismeretem még valamiről vádol engem. Azt is meg kell gyónnom. A lelkitükör mégis segít abban, hogy rávilágítson olyan területekre, amelyekre nem is gondoltam, vagy segít bűneim megfogalmazásában. Bűneim számbavételekor külön gondolnom kell arra, hogy a súlyosbító körülményeket, illetve az elkövetett bűn gyakoriságát is a gyóntató atya elé tárjam.

– Halogattam-e szentgyónásomat? Szándékosan, vagy feledékenységből maradt-e ki akkor súlyos bűn? Az elégtételt rendben elvégeztem-e?

– Teljes szívemből szeretem-e Istent? Háttérbe szorult-e Isten és az Ő ügye elmúlt életemben? Szégyelltem-e megvallani hitemet, vallásosságomat? Rendesen vettem-e keresztet, hajtottam-e térdet, amikor kellett? Engedtem-e közel lelkemhez, gondolkodásomhoz hit- és Isten-ellenes beszédet, filmet, könyvet stb.?

– Imádkoztam-e minden nap, reggel, délben, este? Figyelmetlen, elkalandozó, kapkodó voltam-e az imádságban? Törekedtem-e hitem egyre jobb megismerésére? Használok-e jóra törekvő lélekkel az imakönyvetet? Szoktam-e buzgón olvasni a Szentírást (Bibliát)? Zúgolódtam-e Isten ellen? Méltatlanul, fölkészületlenül jártam-e szentáldozáshoz, más szentségekhez? Babonás voltam-e?

– Káromkodtam-e? Csúnyán, közönségesen beszéltem-e? Kívántam-e rosszat másnak? Hamisan esküdtem-e? Megtartottam-e Istennek tett fogadalmimat, másoknak tett ígéreteimet?

– Részt vettem-e minden vasárnap, illetve a kötelező ünnepeken a szentmisén? Késtem-e a szentmiséről, korábban ott hagytam-e azt, mint a vége? A templomban imádságos, áhítatos lélekkel figyel-

tem-e a szertartásra, Isten ígéjére? Végeztem-e hétköznapi, nem az Úr napjához illő munkát vasárnap? (Ha a betöltött munkakör, vagy mások szerető szolgálata megkívánja, végezhetünk munkát is: ilyen a buszsofőr, mentősofőr, tűzoltó stb. munkája, vagy a vasárnapi ebédkészítés és mosogatás.) Lelkiéletem kárára szórakoztam-e (éjszakába nyúló, értéktelen televízió-műsorok nézése, kicsapongás stb.)? Tudatosan pihentem-e vasárnap, hogy Isten elgondolását megdicsőítsem?

– Megbántottam-e szüleimet engedetlenséggel, tiszteletlen beszéddel? Segítettem-e őket kétkézeleg, illetve fizetésemből pénzzel? Gondoskodtam-e, gondoskodom-e szüleimről? Szeretetlen voltam-e testvéreimmel (veszekedtem-e velük, önző voltam-e velük szemben)? Házastársamat megbántottam-e? Beszéltem-e durván, ingerülten családtagjaimmal? Gyermekeim előtt jó példával jártam-e beszédben, munkában, vallásosságban, becsületességben? Óvtam-e őket a rossztól? Gondoskodtam-e arról, hogy hittanra járjanak, részt vegyenek a vasárnapi szentmisén? Mint családtag őriztem-e a családi békét? Tisztelettel voltam-e minden ember iránt? Voltam-e irigy, önző, gőgös? Sértődékeny voltam-e? Voltam-e türelmetlen másokkal szemben? Voltam-e törtető? Gondoztam-e, látogattam-e a betegeteket?

– Bántalmaztam-e mást? Verekedtem-e? Veszekedtem-e? A magam, vagy más életében, egészségében kárt tettem-e? Ártottam-e egészségemnek mértéktelen étkezéssel, italozással, dohányzással, stb.? Vétettem-e a megfogamzott élet ellen? Veszélynek tettem-e ki a magam, vagy mások életét a munkahelyen, vagy a közlekedésben? Haragot tartottam-e bárkivel szemben? Vonakodtam-e szívből megbocsátani másoknak? Csábítottam-e mást a bűnre, vagy segítettem-e bűnben? Megbotránkoztattam-e mást szavaimmal, illetlen viselkedésemmel?

– Vétkeztem-e a tisztaság ellen gondolatlanul, beszéddel, nézéssel, érintéssel, cselekedettel – egyedül, vagy mással? Voltam-e hiú, magamutogató öltözködésben? A házastársi hűség ellen vétettem-e más házastársával, vagy szabad személylyel? Akadályoztam-e házasságunkban a gyermekáldást? Tisztelettel beszéltem-e a szerelemről, a házaseletről?

– Loptam-e? Elvettem-e, ami nem az enyém? Okoztam-e kárt másnak? Csaltam-e? Visszaadtam-e időben a kölcsönkért dolgokat, visszafizettem-e adósságomat? Jóvá tettem-e az esetleg okozott kárt? Voltam-e pazarló? Szükségtelen dolgokra, a magam, vagy mások kárára költeztem-e? Segítettem-e a rászorulókon? Vonakodtam-e kifizetni az igazságos munkadíjat? Munkámat (tanulásomat) becsülettel elvégeztem-e? Állapotbeli kötelességeimnek eleget tettem-e? Ha munkanélkülivé lettem kerestem-e mielőbb munkát, elfoglaltam-e magam hasznos munkával? Voltam-e lusta, hanyag? Kihasználtam-e másokat? Voltam-e elégedetlenkedő? Vigyáztam-e a köztulajdonra?

– Hazudtam-e? Törekedtem-e arra, hogy az igazságot megismerjem, és azt védelmezzem? Hamis tanúvallomással ártottam-e másnak? Kibeszéltem-e mások hibáit, gyengeségeit? Rágalmaztam-e,

mások jóhírét aláástam-e? Ok nélkül gyanúsítottam-e mást? Voltam-e árulkodó, besúgó? Engedtem-e az üres fecsegés, pletykálgodás kísértésének? Megválogattam-e szavaimat a mindennapi beszélgetésben? Helyesen választottam-e ki a magam és a reám bízottak számára az építő műsorokat, cikkeket a televízióban, a rádióban, a moziban, a színházban és a különböző újságokban?

– A pénteki és az egyéb bűnbánati napok böjtjeit megtartottam-e? Főztem-e a családtagjaimnak a böjtöt megzavaró ételt? Törekedtem-e arra, hogy minél gyakrabban áldozzak? Igyekeztem-e minisztrálással, felolvasással, énekléssel, hangosan mondott válaszokkal tevékenyen bekapcsolódni a szentmisébe és más szertartásokba? Megtettem-e mindent azért, hogy hozzátartozóim, ismerőseim szentségi házasságot kössenek? Megtettem-e mindent azért, hogy súlyos beteg hozzátartozóim, ismerőseim a szentgyónás és a betegek kenete szentségében időben részesüljenek? Imádkoztam-e elhunyt szeretteimért? Részt vettem-e temetésükön, látogatom-e sírjaikat, ajánlok-e föl értük szentmisét? Az egyház anyagi kiadásaihoz hozzájárulok-e, tehetségemhez mérten szoktam-e dobni a templomi perselybe? Befizettem-e jó szívvel az éves egyházi hozzájárulást?

– Tudatosítom-e, hogy életemet Istentől kaptam, Ő a legfőbb jó és Hozzá megyünk földi életünk végén? Vágyom-e a Vele való találkozásra? Hálás voltam-e Istennel, embertársaimmal szemben? Kifejeztem-e hálámat, szeretetemet? Bízom-e az Ő gondviselésében?

– Van-e még valami más, ami bántja a lelkiismeretemet, s amiről úgy érzem el kell számolnom a jó Isten előtt?

„Rózsafüzér királynője, könyörögj érettünk”

A Szentatya székfoglalójának 24. évfordulóján, 2002. október 16-án a következő évet a Rosarium Virginis Mariae kezdetű apostoli levelével a rózsafüzér évének nyilvánította. Ezzel még inkább a szentolvasó végzésére irányította a figyelmünket a Szentatya. A Mindszenti plébánián már hosszú évek óta működik a Rózsafüzér társulat, a Szentolvasót imádkozó hívek szervezett közössége. A templomi hirdetésekől hallunk néha a Társulatról, de valójában keveset tudunk róluk, pedig évek óta az egyházközség állandó imádságos háttérét biztosítják. E közösség egyik tagja Bak Sándorné, Ica néni, aki bemutatja az olvasóknak a csoportot.

Évekkel ezelőtt, még Lovas László atya idejében fogalmazódott meg az igény, hogy a mi plébániánkon is alakítsuk meg a Rózsafüzér Társulatot.

Jelenleg Szabó János atya a vezetőnk, én magam 10 éve vagyok bokoranya.

A csoportunknak 39 tagja van, főleg az idősebb korosztályból, akik koruk és betegségük ellenére is nagyon lelkesen járnak közénk, és kitartóan végzik imájukat. Olyan ez valójában, mint egy Élő Rózsafüzér, hiszen közülünk mindenki elmondja a neki jutott titkot, és így minden nap sor kerül a teljes Szentolvasó elimádkozására.

A hónap első szombatján és első vasárnapján tartott összejöveteleinken a társulat teljes létszámban jelen van, mindenki eljön a titkot kiváltani. Ez a két nap a közösen végzett imádságra is alkalmat ad. Elsőszoombaton a plébánián 4-től háromnegyed 6-ig együtt elimádkozzuk a teljes rózsafüzért, és elmélkedünk a titkokon.

Elsővasárnap 4-től 5-ig tartjuk a Rózsafüzér Társulat üléseit, ekkor van a titokváltás is.

5 órától pedig a szentségimádási óra kezdődik.

A társulat közös anyagi háttere biztosítja az elsőszoombaton élőkért, elsővasárnap pedig az elhunytakért bemutatott szentmisek díját.

Nagyon szép a rózsafüzért mondani, a Szűz Anyához imádkozni, róla elmélkedni. Sajnos mi már idősek vagyunk, fogy az erőnk, néhányunknak már egyre nehezebb még a templomba is eljutni. Jó lenne, ha a fiatalabb korosztályból is csatlakoznának hozzánk, akik biztosítanák a társulat jövőjét. Sokan szeretik a rózsafüzért végezni, őket várjuk magunk közé, hogy kapcsolódjanak be a társulat közösen végzett imádságába.

Igen nagy szükség van az imáinkra, van miért és kiért imádkoznunk. A Szűz Anya meghallgatja az imádságunkat és segít a hozzá forduló gyermekein.

Kérjük a Boldogságos Szűz Máriát, hogy fogadja szívesen társulatunk imáit, egyházközségünket fogadja anyai szeretetébe és áldja meg az atyák és a hívek életét és munkáját.

Hogyan imádkozzuk a szentolvasót?

Keresztet vetünk, és a következőket mondjuk:
Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Majd elmondjuk a keresztre az Apostoli Hitvallást.

*Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
 mennynek és földnek Teremtőjében.
 És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban;
 aki fogantatott Szentlélektől, született
 Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt;
 megfeszítették, meghalt és eltemették.
 Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül;
 fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján;
 onnan jön el ítélni élőket és holtakat.
 Hiszek Szentlélekben.
 Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat;
 a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát,
 a test feltámadását és az örök életet. Amen.*

Az első öt szemnél mondjuk a bevezető imákat; az első nagy szemre a Miatyánkot:

*Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
 szenteltessék meg a te neved;
 jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod,
 amint a mennyben, úgy a földön is.
 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma;
 és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk
 az ellenünk vétkezőknek,
 és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Amen.*

A következő három apró szemre egy-egy Üdvözlégy Máriát, melyekben Jézus neve után hozzátesszünk egy-egy titkot:

*Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled,
 áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek
 gyümölcse, Jézus.
 Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja,
 imádkozzál érettünk, bűnösökért,
 most és halálunk óráján, Amen.*

Jézus nevének elmondása után az alábbi titkok következnek:

1. aki hitünket növelje,
2. aki reményünket erősítse,
3. aki szeretetünket tökéletesítse.

A bevezető imákat a Dicsőséggel zárjuk.

*Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek.
Miképpen kezdetben, most és mindörökké. Amen.*

Ezután kezdjük az első tizedet. A nagy szemre a Miatyánkot imádkozzuk, ezt követően a tíz kis szemre a tíz Üdvözlégyet, amelyekben Jézus neve után a titok következik. (Az első olvasó az örvendetes titkokat tartalmazza – hétfőn és szombaton –, a második a világoosság titkait – csütörtökön –, a harmadik a fájdalmas titkokat – kedden és pénteken –, a negyedik a dicsőséges titkokat – szerdán és vasárnap.)

A örvendetes olvasó titkai:

1. Akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál.
2. Akit te, Szent Szűz Erzsébetet látogatván hordoztál.
3. Akit te, Szent Szűz a világra szültél
4. Akit te, Szent Szűz a templomban bemutatnál
5. Akit te, Szent Szűz a templomban megtaláltál

A világoosság olvasójának titkai:

1. Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett.
2. Aki a Kánai menyegzőn kinyilvánította Isten erejét.
3. Aki meghirdette Isten országát.
4. Aki a Tábor hegyén megmutatta Isten dicsőségét.
5. Aki az Eucharisziában nekünk adta önmagát.

A fájdalmas olvasó titkai:

1. Aki érettünk vérrel verejtékezett.
2. Akit érettünk megostoroztak
3. Akit érettünk tövissel koronáztak.
4. Aki érettünk a keresztet hordozta.
5. Akit érettünk keresztre feszítettek.

A dicsőséges olvasó titkai:

1. Aki a halálból feltámadott.
2. Aki a mennybe fölment.
3. Aki nekünk a Szentlelket elküldte.
4. Aki Téged, Szent Szűz a mennybe fölvelt.
5. Aki Téged, Szent Szűz a mennyben megkoronázott.

A tizedek végén a Dicsőséget imádkozzuk.

Sok helyen szokásban van, hogy a Dicsőség után elmondják azt az imádságot, amelyet a fatimai látnokok tanultak az anyaltól:

*Ó, Jézusom,
bocsásd meg bűneinket,
ments meg minket a pokol tüzétől,
vidd a mennybe a lelkeket,
különösen azokat,
akik legjobban rászorulnak irgalmadra.
Amen.*

A Rózsafüzér vagy Szentolvasó imádságos elmélkedés Jézus életéről, a „titkok” tükrében, „Krisztus arcának szemlélése Máriával”. Évszázadok óta olyan imádság, amelyet sok szent szeretett, és a tanítóhivatal buzdít imádkozására.

Prohászka Ottokár elmélkedése

Az Úr Jézus a hitből való imának esodaerőt ígért. A hitben erős ima a szentek fegyvere, lelkük erősege. Hitből imádkozunk, ha Krisztusban elmélyedünk. Ezt tesszük a szentolvasóban, melynek lényege, hogy elmondása közben az illető hittitkokkal foglalkozunk. Krisztus személye, élete, halála, a benne megnyilatkozó szeretet és fájdalom, az ő küzdelme és győzelme lebeg szemünk előtt. Megfordulunk Jézusunkkal istállóban és názáreti házban, templomban, hegyen völgyön, kertben, éjben, ostorok, tövisek közt; sírját húsvéti fényben látjuk és a mennybemenet aranyporával hinti be a levegőt. Az imádkozó lélekbe Krisztus képe nyomódik bele. Tízszer gondolom el, miatt tizedet elmondok, hogy hogyan is volt az, hogy mit is gondolt, mit is érzett az a szent Szűz, aki Istent foganta, hordozta és szülte. Csoda-e ha szíves-örömet foglalkozunk e titkokkal, ha náluk időzünk, ha vágyainkkal, örömeinkkel alattuk megpihenünk. Amen.

A jubiláló Fráter Gimnázium

1992–2002. E két évszám volt olvasható a tízesztendős miskolci Fráter György Katolikus Gimnázium ünneplésre szóló meghívóján. Február 23–28. között, egy héten át, gazdag programok kíséretében emlékezett és ünnepelt az iskola. A következő írások a jubiláló iskola életéhez, mindennapjaihoz kötődnek.

A tanítás mint papi feladat

Az ószövetségi próféta, Izajás szerint az eljövendő Messiás megkapja a Szentlélek ajándékait. Ezek közül négy az értelemhez szól: a tudomány, a bölcsesség, a jó tanács és az értelem lelke. A Megváltó hármasság feladata között (pap, király és próféta) ott van az is, hogy tanúságot tegyen az igazságról.

Jézus, a hozzánk elküldött Megváltó egyik legfontosabb parancsa az apostolok számára: „Elmenvén tanítsatok minden népet!” Az egyház legszentebb liturgikus cselekménye két fő részből áll. Az első a tanító rész, az igeliturgia, a második pedig az áldozat liturgiája.

És ez az egyház is kezdettől fogva olyan férfiakat választott a papi rendbe, akik valamilyen fokban alkalmasak arra, hogy tanítsanak, hirdessék az evangéliumot.

Mindezeket előrebocsátva papi hivatásom nagyon egyszerűen, természetesen és logikusan bontakozott ki. Mindig szeret-

tem az irodalmat. Példaképeim – egy sor! – a nagy írók, költők közül kerültek ki. És mert a családi légkör, a kultúra első ajándékai számomra elválaszthatatlanok voltak a hit, a vallás világától, következett a vallási irodalom, illetve az irodalom nagyjainak vallásos gondolkodása, ihlető ereje.

Akkor úgy éreztem, hogy véletlen, ma már hiszem és tudom, hogy a Gondviselés pontos döntése volt, hogy 1955–1959 között az esztergomi ferences gimnáziumban tanulhattam, ott is érettségiztem. Ott született meg bennem az elhatározás, hogy a papi pályát választom. Miért? Utólag is nehéz ezt megfogalmazni. Mert így találkozhatom leggyakrabban és a legmélyebben a Titokkal, a Misztériummal és csak így tehetem meg, hogy róla sokat beszéljek, tanítsak. Ezt tanárain is észrevették, tisztességteljes távolból figyelték lelki fejlődésemet, ami küzdelmekkel is járt. Egyik probléma: szegény fiú! Inkább jezsuita iskolába kellett volna mennie! Szegény di-

ák! Ilyen racionalista beállítottsággal mit kezd majd a teológián?

Valójában már sínen voltam. Kedvenc olvasmányaim időrendben: Tóth Tihamér, Prohászka Ottokár, Koszter Atya, Sík Sándor, Schütz Antal – ők még a középiskolában. A teológián pedig – egy évig Egerben, majd a befejezésig a pesti Központi Szemináriumban és annak vonzáskörében hiteles, kiváló embereket ismertem meg. Őket is, meg nagyszerű tudásukat is. Közben kialakult bennem egy erős kritikai érzék. Szelektáltam, hogy a jót, az aranyat még jobban tudjam értékelni. Úgy érzem, itt született meg bennem a pedagógus. Belső igényből. Nem elég tudni. Amit tudok, tudni kell csomagolni, tovább adni és nagyon vigyázni arra, hogy mindez hitelesen történjen!

Nem csak az „egyszerű” hívek, hanem általában mindenki jobban figyel arra, hogy jó ember-e a lelkipásztor, mint arra, hogy mennyit tud. (Örök mementó lett számomra a vatikáni grottákban megfigyelt tény: XXIII. János pápa sírján mindig friss virág volt – akkor és van azóta is.) Ő a jóságával és a kedélyével szólította meg elsősorban az embereket.

Első kápláni éveimben még létezett az iskolai hittan is, de annyira kevés tanulóval, hogy új utakat kellett keresnem. A tanulók – talán jobb szó, hogy hittanosok – érezzék jól magukat és figyeljenek. Valamit vigyenek haza, és ez lehetőleg lényeges dolog legyen.

Minden tanulóknak legyen hittankönyve, minden órán legyen új lecke. Az alapokat, a főbb hitigazságokat, a legismertebb imádságokat, a tízparancsot, Jézus életét nagyon meg kellett tanulni. Nem jó szó az, hogy magolás, de e nélkül nem tudtam megoldani. Aztán majd kibontjuk a bema-golt anyagot, végignézzük, elcsodálko-

zunk rajta. És sokszor visszatérünk hozzá, elhelyezzük a mindennapi életben és az egyházi évben is. Mindig feleltettem. Akkor is, amikor ez tilos volt, és volt olyan plébánia, ahol a szobámban tartottam meg a hittant, mert nem volt más alkalmas hely. Ezekből soha nem származott bajom, vagy nem tudtam róla. Igaz, hogy mindig kerültem a feltűnést, az egyszerű, természetes tanítás volt az elvem. Nem azért, mert féltem. Ma is ezt teszem.

Nagyon fontos a tanulók nevét megismerni, azon felül minél többet a családi és egyéb háttérből.

Szerintem ideális pedagógus nincs. Vannak nagyon jó pedagógusok, de nem lehet mindenben és mindenütt követni a példájukat. És itt is érvényes Szent Ágoston szava: „Szeress és tégy, amit akarsz!”

Nehéz megtalálni az egyensúlyt, az arany középutat. Aki tanít, nem lehet zárkózott, sem szófukar. De nem lehet a tanuló játszótársa sem. Bizonyos tananyagot el kell sajátítani, követve a tankönyvet és ebből nem engedhetek. A 9. évfolyamon hat alkalommal írunk felmérő dolgot, minden dolgozat négy változatból áll egyenként 20-20 kérdéssel, hogy nehezebben lehessen csalni. Ha látom, hogy a tanuló igyekszik, szeretne jobb jegyet, szívesen segítek neki. Bizonyos területen azonban nincs elnézés. Ilyen a csalás. Ha valaki lebukik, garantáltan megkapja az egyest és ez a jegy benn is marad a naplóban. Annyit segítek, hogy alkalmat adok javítani. A másik probléma a hazugság. Érdekes, hogy alig, vagy ritkán fordul elő. Az illető számíthat arra, hogy szégyenben marad.

Néhány konzervatív alapelvem még:

– Amikor becsengetnek, bemegyek a hittanórára, amikor kicsengetnek, befejezem az órát.

– Hittanórán hittannal foglalkozom. Politikával szinte soha.

– Az iskolának vannak bizonyos elvárásai az öltözködéssel, sminkkel kapcsolatban. Ezt nagyon megtartatom.

– Minden órára másfél gépelt oldal (számítógép!) vázlattal érkezem. Elsősorban a tanár készüljön.

– Ha bármilyen feszültség keletkezik, segít a jó humor. A pedagógia egyik legjobb eszköze.

A Miskolci Bölcsész Egyesületben nyolc évig adtam elő egyháztörténelmet, és ez nagyon alapos munkát kívánt. Munkám egyik haszna az lett, hogy a diákoknak mindig tudok újat mondani történelemből.

A másik – bizonyára szerencsés körülmény, hogy mindig szerettem az irodalmat és ezt főleg a 12. évfolyamon tudom kamatoztatni, amikor az irodalom nagyjainak Isten-élményéről van szó.

Ami a legfontosabb: szeretek tanítani.

Van még a papi tanító munkának egy egészen sajátos területe, ez pedig a prédikáció. Lassan negyven éve lesz, hogy gya-

korlom, és még mindig van lámpalázam. Még mindig meg kell tanulni fejből, a szobában legalább egyszer elmondani. A siker jele, hogy figyelnek, és prédikáció közben is születnek új gondolatok. Azért őszintén megvallom, hogyha váratlanul jön egy körlevél, és azt kell felolvasni prédikáció helyett, annak örülök. A hívek általában nem.

Az idő múlik, és az ember bizonyos változásokat vesz észre magán a hatodik X után. Például, hogy valamit feleslegesen ismételtem. Vagy azt, hogy ha több órám volt az iskolában, nagyon jól esik otthon a csend. Egyik hibám azonban úgy látszik, hogy végig elkísér. Ha valamilyen homályos pontot tisztázni kell, nem ismerek se időt, se fáradságot.

Két dolog tud nagyon felkavarni. A szívtelenség és a butaság. A kettő általában összetartozik. Mindennapos örömem, amikor a diákoknál az ellenkezőjét tapasztalom. Azt, hogy állandóan növekszik bennük a jóság és az értelem.

Szabó János

Évtizedkönyv-ajánlat

Könyvet ajánlok a kedves hívek figyelmébe, egyúttal a könyv főszereplőjét és tárgyát, a most jubileumi tanévét záró katolikus gimnáziumot.

Számos kiemelkedő, az iskola életében minden eddigit meghaladó horderejű esemény sorába illik a könyv megjelentetése. Ezek közül bizonyára hallottak annak idején a Miskolci Nemzeti Színházban tartott gálaelőadásról, hiszen az egyházközségből sokan ott is voltak a februári rendezvényen. Most azon kevesek is bepillanthatnak az iskola életébe, akik eddig nem voltak kapcsolatban vele: nem járt oda

gyerekekük, unokájuk, testvérük vagy más rokonuk, ismerősük, nem vettek részt kulturális, közéleti vagy sportrendezvényein. Itt a könyv, egy egész évtized könyve, csak fel kell ütni és feltárul előttünk a Fráter György Katolikus Gimnázium sokszínűsége: nevelésének alapcélkitűzései, eredményei, küzdelmei és örömei.

Jó érzés kézbe venni, kényelmes lapozgatni és olvasni az igényes tipográfiának és alakjának köszönhetően. A nem szokványos, négyzetes méretére a tartalom ad magyarázatot. A 325 oldalas kiadványban rengeteg kép, újságcikk szerepel, bár ezek

is csak töredékei a gazdag kínálatnak, ami tíz év alatt az iskolával kapcsolatban született.

Kezdjük hátul, ahogy egykor az újságolvasást! Ki az ismerős, van-e fénykép róla? Nem kell csalódnunk. A függelékben az iskola minden egykori és mai tanulója fellelhető: vagy a tablók képen vagy az aulában a gyönyörű batikok adta háttér előtt felvett osztályképeken. A névsor is helyben, a kép mellett segíti a gyors eligazodást. Láthatjuk a tanárokat, az egykori és mai dolgozók névsorát. Már ez önmagában is megérné a vizsgálódást, hányan segítettek az iskolát az indulásban, milyen sokan vettek részt a kezdeti útkeresésben, mire a mai megállapodott, saját szokás és hagyományrendszerrel működő intézmény kialakult!

Ha már a függelékkel lapozgatjuk, találunk itt néhány érdekes statisztikát, továbbá közel 30 oldalon sorjáznak a versenyeken elért eredmények – komoly rangot vívott ki az intézmény tanulmányi munkájával. Az elismertséget azonban valami olyan többletnek köszönheti a gimnázium, amiről talán képet alkothatunk, ha tovább olvasgatunk.

Kiderül, két előde is volt az iskolának. A leánynevelő ma is képviselik az iskolával együtt élő szatmári irgalmas nővérek. Az érsek főpásztorunk köszöntő szavai pedig egykori iskolájába repítenek, mely a Fráter nevet hagyta ránk. Sok más érdekességet is megtudhatunk az elődökről, Fráter Györgyről diákjaink pályamunkáiból és tanártársaink dolgozataiból. A lelki és gyakorlati építkezés története jól nyomon követhető, sőt a munkaközösségek is teret kapnak a bemutatkozásra.

Az iskola arculatát jelentősen meghatározzák a művészeti csoportok, önképzőkörök. Itt a szép számú alkotás, vers, no-

vella közül a többszörös díjnyertes Talentum című újságunkat emelem ki, mely működésével készítette elő ennek az igazán igényes évkönyvnek a megjelenését. Tegyük hozzá: mind az újság, mind a könyv színvonalát nagyban emelik a diákok képzőművészeti alkotásai, a pezsgő rajzos tevékenységről árulkodik a rengeteg illusztráció.

Örvendetesen sok cikk szerzője diák vagy egykor volt diákunk. Írásaik sokszínű választékából itt a hittel kapcsolatosakat ajánlom, melyek vallásos tartalmúak sokszor egészen más téma, például visszaemlékezések mögül sugároz, ám közvetlenül is megjelenik, mint Galambvári Péter munkájában. A hit és katolikus nevelés a tanárok írásaiban is nagy súlyt kap, több atya megtisztelte a kiadványt írásával, örömmel olvashatjuk többek között dr. Kovács Endre, Mátyás Zoltán és dr. Berkes László plébános úr gondolatait.

A tíz évünk könyvét végigolvasva meg erősödhetnek eddigi tapasztalataink: a katolikus gimnázium a Mindszenti Egyházközség iskolája és továbbra is ezer szállal kötődik a plébániához, ha időközben a létszám növekedése miatt a nagy szentmisét a Minorita templomba helyezte is át.

Azt, hogy ezt a művészi, dokumentumértékű könyvet a kezünkben tarthatjuk, az iskola magyartanárnak, Hernádiné Győri Zsuzsának köszönhetjük. Hosszú, fáradtságos munkájával nemcsak nekünk, olvasóknak szerzett örömet, de a fiatalokat is igényességre, gondosságra és a szép szeretetere neveli. Köszönet a Tipo-Top Nyomdának a szép munkájukért.

A könyv megvásárolható a gimnáziumban, a Glória és Szent Anna kegytárgyboltokban és igény esetén a plébánián, ára 1500 Ft.

Maricsák István

A keresztény pedagógus feladatai az ifjúság nevelésében

(Néhány címszó egy lehetséges keresztény pedagógiai szótárból)

KOHERENCIA (összefüggés, összetartás) Minden mindennel összefügg. Jelenti a következetességet, a hűséget. Az egész személy nevel – az egész életével. Jelenti mindez a kitartást is, hogy ne fáradjunk bele a jótettekbe.

EXEMPLA (példák) Exempla trahunt – a példák vonzanak. Fontos, hogy minden területen jó példával járjunk a növendékek előtt.

COMMUNIO (közösség) Az osztályközösség nem „societas”, nem egylet! Igazi közösségre kell törekednünk, ahol közös érdek, hogy mindenki igyekezzen betölteni a saját hivatását a közösségben. Mindenki értékes és fontos. Legyenek közösségi élmények. Közösséget nem a közös szórakozás, hanem sokkal inkább a közös munka és a közös szenvedés hoz létre.

RELIGIO (szó szerint: odakötöm magam valamihez, vagy valakihez, más jelentés: vallás) Kötés, „kötöttség” nélkül szét esem. Istenhez, mint biztos ponthoz kötjük magunkat. Ide tartozik a tízparancs és más vallással kapcsolatos ismeretek megtanítása és begyakorloltatása, az imádság, a hit értéként való bemutatása. A keresztény pedagógus nem (csak) magához, nem is csak a társaihoz köti neveltjét, hanem Istenhez.

CARITAS (szeretet; szolgálat) Alapvető feladat a rászorulóknak, az elesettek támogatása a közösségen belül; ráirányítani a figyelmet arra, hogy igazi szeretet nincs áldozat nélkül. Legnagyobb rákfenéje az önzés.

HUMILITAS (alázat(osság)) Aki nem alázatos, azt az élet tanítja meg rá. Törekedjenek minél többet kihozni magamból, amire talentumaim, adottságaim vannak, ugyanakkor legyek mindig alázatos, lássam be, hogy milyen kicsi vagyok én a világban. Igaz Jézus kijelentése: aki magát megalázza, azt felmagasztalják.

LIBERTAS (szabadság) – Csak önálló, szabad emberekkel lehet mit kezdeni. Csak a szabad választás felelős választás. Törekedni kell arra, hogy a jót szabadon válasszunk. Meg kell tanulni mit kezdeni a szabadságunkkal, ami a Teremtő legnagyobb ajándéka az ember számára.

ORA(tio) (imádság) – A pedagógus imádkozzon a tanítványaiért. Nemcsak velük, hanem értük is. Meg kell tanítani a növendékeket arra, hogy ők is tudjanak másokért, illetve minden jóért imádkozni. Fedezék fel az imádság békéjét és örömét.

et **LABORA** (munka) – A „labora” első sorban fáradozást jelent, másrészt munkát. Mindenki fáradozik, a tanuló is. A lustaság, a hanyagság, a nemtörődömség jellegzetes gyermekbetegség. A tudatos munkára nevelés nem maradhat el a keresztény nevelésből. Ebbe belefér néha a valóságos kétféle munka is. Fedezék fel a gyermekek az alkotás örömét. Sok embertársamhoz a munkámon keresztül érek el.

A fenti alapelvek gyakorlása a pedagógiai munka közben természetesen egymásba fonódnak és így komplex, egyre teljesebb hatást tudnak elérni.

Dr. Berkes László

Hírek a görög katolikus általános iskolából

A Karácsonyi Ajándék című kiadványunkban már hírt adtunk városunk legújabb egyházi intézményéről: a 2002/2003-as tanévtől a Soltész Nagy Kálmán Általános Iskolát a Miskolci Görög Katolikus Apostoli Exarchátus működteti.

Milyen pozitív változások történtek ezalatt az idő alatt az iskolában?

Alsó tagozatban heti két hittanórát vettünk be, ez nemcsak azt tette lehetővé, hogy jobban elmélyülhettünk a katekézisben, de arra is lehetőségünk nyílt, hogy a gyermekek lelki életére is több figyelmet fordítsunk.

Mi sem példázza jobban mint az, hogy a harmadik osztályba járó tizenhárom római katolikus tanuló közül nyolcan elsőáldozók lettek, és olyanok is voltak, akik most keresztelkedtek meg.

A plébániával is egyre szorosabb kapcsolat kezdett kialakulni.

Az ezt megelőző években, a felső tagozatban a nyolcadik osztályosok a bérálás után már nem szívesen jártak hittanra, most nagyon készségesen tették ezt, és komolyan vették, hogy a kereszt-

tény nagykorúság a bérálással nem lezárul, hanem elkezdődik.

Szeptemberben velük vettünk részt a Fráter György Katolikus Gimnázium által meghirdetett Szentírás olvasó versenyen, majd április 6-án a Budapest Sportszarnokban megrendezett „Kit kerestek?” II. Keresztény Ifjúsági Találkózón.

A márciusban megtartott nyílt napunkon is nagy volt az érdeklődés iskolánk iránt a leendő elsős gyerekek és szülei részéről. Így a 2003/2004-es tanévre 72 tanuló iratkozott be három osztályba. A nagy létszámnövekedés a jövőben magával hozza majd az iskola bővítését: terveink között szerepel egy kápolna és aula építése. Ettől azonban fontosabb a lelki építkezés, fejlődés, hogy hűek maradjunk a pedagógiai programunkban megfogalmazottakhoz:

„Minden tudást az örök élet fényében kell felülvizsgálni és megfelelő erkölcsi háttérrel átadni, hogy a fiatalok megérjenek a szabadság felelős használatára, megismerjék önmagukat.”

*Hoskó Orsolya
az iskola tanára, hitoktató*

Templomunk búcsúünnepé ebben az évben éppen vasárnapra esik. Az ünnepi szentmisét Szent Péter és Szent Pál apostolok tiszteletére június 29-én 10 órakor Pásztor Zoltán, a kassai magyar helynök mutatja be.

Pásztor Zoltán atya a Kassai Főplébánián szolgál, ő a Kassai Főegyház-megyében élő magyarok lelkipásztora. Búcsúünnepünkre a helynök atyával együtt érkezik a magyar testvérek egy csoportja is.

Szeretettel köszöntjük őket a Mindszenti plébánián!

Hálatelt szívvel

„Áldalak jó Uram,
teljes szívemből,
hirdetem majd csodás tetteid,
és énekelek Rólad”.

Minden év végén elérkezik a tanévzáró szentmise, vagyis a Te Deum. Itt van tehát a hálaadás ideje is. Ilyenkor érdemes végiggondolni, hogy mit is kaptunk a jó Istentől, a legapróbb dolgoktól a legnagyobbakig. Vajon szoktam-e hálát adni? Legyünk gyermekek, felnőttek, vagy idősek mindig van miért köszönet mondani.

Köszönet és hála. Milyen egyszerű szavak, és mégis olyan ritkán hangzanak el ajkunkról.

Isten csak szeretni tud, mert Ő maga a Szeretet. Ezt a nagy szeretetet köszönjük meg ilyenkor év végén a Te Deumban, és adunk hálát az elmúlt évért. Az örömeikért, a nehézségükért, melyek megtanítottak a küzdelemre.

De mi is a hála? A hála több mint köszönet, mert szívünk legmélyéről fakad, és a szív az Istennel való találkozás he-

lye. Hálát adhatunk imádsággal, énekel, szentmisén való részvétellel. Az egyik ifjúsági énekben, melyet már egészen gyermekkoromtól ismerek, a hála szó helyett az áldás van. Egy piciny ajándékunk az Isten felé ez a hála.

Ebben a tanévben alkalmam nyílt arra, hogy első és második osztályos a gyermekeket taníthattam római katolikus hittanra, a Görög Katolikus Általános Iskolában. Hitoktatóként elmondhatom, hogy nagyon nagy öröm volt látni, és hallani a gyermekeket, amikor csillogó szemmel mesélték, hogy voltam szentmisén, azt a bizalmat, amivel elmondták, mi bántja őket, vagy éppen mi az, aminek örülnek. Többször előfordult, hogy az órák után is énekeltek, imádságokat mondtak egymásnak, vagy együtt.

Hálát adok Uram azokért a gyermekekért, akiket hozzám küldtél, hogy együtt menjünk Feléd az úton. Köszönöm Neked Atyám az egész év minden örömét, és nehézségét.

Sándor Tünde hitoktató

A TEMPLOM ÉS A PLÉBÁNIA KÖLTSÉGEIHEZ VALÓ HOZZÁJÁRULÁST minden katolikus hívő az Egyház 5. parancsolata szerint lekiismeretileg köteles fizetni. Ez egyben a gondviselő Istenbe vetett hitének kifejeződését és az egyházhoz való tartozását és ragaszkodását is jelenti. Mértéke a Magyar Katolikus Püspöki Kar javaslata alapján a jövedelem 1%-a, ami felnőttként rendszerint 1500-2500 Ft évente. Ez személyesen behozható a plébániai irodába, befizethető postai utalványon, illetve átvételi elismervény ellenében átadható a plébánia által megbízott személyeknek. Munkanélküliek és szegényebb nyugdíjasok tehetségükhöz mérten járulhatnak hozzá az egyház költségeihez. **A plébánia vezetése hálásan megköszöni híveinek az anyagi támogatást, és kéri a mindenható Istent, hogy bőségesen jutalmazza az adakozókat minden adományért, amit a hívek ezekben a nem könnyű években Isten dicsőségére és az ő földi népének javára áldoznak!**

„Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek!”

A Mindszenti templomban június 15-én, vasárnap került sor a tanév végi hálaadó szentmisére, a Te Deumra, melyen a gyermekek szüleikkel, tanáraikkal, hitoktatóikkal együtt vettek részt. A szentmisén imádkozva mindannyian föl-tettük magunknak a kérdést: most a tanév végén MIÉRT ADOK HÁLÁT?

Én hálát adok az Istennek, hogy ebben az évben is jó egészséggel éltetett, most is jó tanuló voltam, és ami a legfontosabb, a családomnak sincs semmi baja, békességben, hitben élünk. Itt a Miszkolci Görög Katolikus Iskolában is megváltozott az életem, elitebb, hitesebb és szeretetben élünk. Olyan barátokat ismertem meg, akik segítenek a másíknak is. A hittanárómnak, Hoskó Orsolyának köszönöm, hogy hiszek Istenben.

Fekete Carmen

Én azért adok hálát Istennek, mert ebben az évben jobban tudtam tanulni, és ezt az Ő segítségével is köszönhetem.

Hálát adok Istenem azért, hogy jó tanító nénik tanítanak minket.

Azért adtam hálát, mert:

– javítottam néhány tantárgyból és így év végén jeles leszek;

– nagyon jó hitoktatót kaptam Turza Gábor atya személyében;

– nem hiányoztam csak egy hetet betegség miatt az iskolából;

– ministrálhattam a szentmiséken;

– hamar eltelt ez az év;

– jó tanárim voltak;

– végre vannak barátaim;

– édesanyámnak sikerült végre olyan munkahelyt kapnia, hogy reggelente el tud kísérni az iskolába és szabad minden hétvégéje;

– sok jó könyvet olvashattam;

– külön angolra járhattam, és így az iskolában is 4-esről 5-ösre javítottam a jegyem;

– családunk ezen a nyáron is együtt megy egy egy hétre nyaralni.

Majoros Péter 6. osztály

Köszönöm, hogy szüleim által jobban megismerhettelek Téged, Istenem.

Azért adok hálát a Jóistennek, mert adott erőt a tanulásra, és így jó lett a bizonyítványom a harmadik év végén. Örülök, hogy osztálytársaim is szorgalmasan tanultak. Hálát adok azért is, mert a Jóisten az első szentáldozáskor a szívembe költözött, és azóta bármikor magamhoz vehetem, ha tiszta a lelkem. Köszönöm a szüleimnek, hogy mindig elvittek a templomba.

Én azért adok hálát, hogy megismerkedhettem a Rózsafüzér imádságot, és együtt imádkozhattuk a családdal.

Mennyei Atyám! A Te segítségeddel jött el ismét a hittanos év vége. Hálát adok Néked a hittanos gyermekekért. Meghívad őket és ők jó szüleik segítségével elfogadták meghívásodat. Az órákon együtt építhettük Isten Országát. Atyám! Tartsd kezekben ezután is őket! Gyengeségük idején mutasd meg nekik az üdvösséghez vezető keresztény utat. Hálás vagyok Atyám, hogy meghívtál a hitoktatási feladatra és hirdethettem Igédet. Hálát adok, hogy az év folyamán erőt, egészséget, kitartást adtál. Köszönöm a megpróbáltatásokat, nehézségeket, melyek leküzdésében mindig a Te segítségedet érezhettem. Köszönöm, hogy velem voltál.

Viola néni

Ebben a tanévben elsősorban azért adok hálát, mert most lettem elsőáldozó. Köszönöm ezt a Jó Istennek. Hálát adok a szüleimért, hitoktatóimért és a pap bácsiért, hogy ehhez tanításukkal hozzá segítettek. Ezen kívül hálás vagyok egészségemért, családomért és, hogy ez a tanév sikeresen befejeződött.

Molnár T. Koppány

Miért adtam hálát a szentmisében?

– mert az egész tanévben egyszer voltam csak beteg;

– mert jól tanultam és kitűnő lett a bizonyítványom;

– mert versmondó versenyen III. lettem;

– mert iskolai matematika versenyen I., a városi versenyen IX. helyezést értem el;

– mert ettől az évtől járhattam szolfézsre és zongorázni tanulni;

– mert jó tanítóim és osztálytársaim vannak;

– mert jó testvérem és szerető szüleim vannak;

– mert vannak nagyszüleim és egy 83 éves dédnagymamám Rudabányán.

Majoros Livia 2. osztály

Hálás vagyok, hogy egészségben befejeztem a hetedik osztályt, és a tanulmányi eredményem jobb a tavalyi évhez képest. Hat év alatt most értem el a zenei tanulmányaimban a legjobb eredményt, amiért hálás vagyok a tanárainknak is.

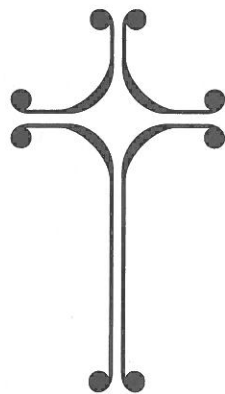
Orbán Anna

Én azért adok hálát a Mennyei Atyának, hogy középsős korom óta hittanos foglalkozásra járhattam, és végre ebben az évben első

áldozó lehettem. Azért is hálát adok, hogy kezdettől fogva ugyanaz a hitoktató néni foglalkozott velem, Viola néni, most az utolsó évben pedig Gábor atya is. Mind-

kettőjüket nagyon szeretem és kérem Isten áldását az életükre. Kicsit félttem a gyónástól, de Molnár atya sokat segített. Hálát adok ezért is. Anyukám is velem volt elsőáldozó, ez is könnyített a dolgomon. Köszönöm azt is, hogy szüleim és nagymamám, nagynéném, tehát az egész családom segített abban, hogy ebben a tempóban áldozhassak először. Kérem Isten áldását az ő életükre is.

egy elsőáldozó

Bizonyára kevesen tudják, hogy a plébániáról minden évben indul egy 1 hetes szlovákiai sítábor. Az elsőt még Szarvas István atya szervezte Rejdovára, ahol 27 fiatallal együtt töltöttünk egy felejthetetlen hetet. Az első sítáborban alakult ki az a hagyomány, hogy vacsora előtt minden este szentmisére gyűltünk össze, melyet hol István atya, hol pedig testvére, Péter tartott. Nos, István atyát elhelyezték és azóta a szervezés rám testálódott. A helyszín maradt, állandó résztvevővé vált Mischinger Feri atya, a Magnificat egykori lelki vezetője és Kaló János atya, aki 50 évesen a szemünk láttára tanult meg síelni.

Idén már 55-en voltunk új helyszínen, a hóbiztos Telgarton (Garamfőn), ahol az elhelyezésünk is színvonalasabb volt. Turza Gábor atya is velünk tartott a plébániáról. Új színfoltot jelentettek a kisgyermekes családok, de jöttek fiatalok a Fráterből, a Jezsuitáktól, a Vasgyárból és Diósgyőrből is...

Miért jó a sítábor? Mert testi-lelki feltöltődést jelent. Egész héten át tartó kikapcsolódás egy színes közösségben, keresztény fiatalok, családok körében, ahol a síelés mellett jut idő értékes beszélgetésekre, vacsora után véget nem érő társasjátékokra (az idén még úszómedence és szauna is volt). A gitáros-énekes szentmisék, a hálaadás pillanatai a szentbeszédék pedig

Sítábor 2003

óhatatlanul kapcsolódnak a napi eseményekhez finoman nevelve mindenkit az alkalmazkodásra, egymásra figyelésre, a közösségbe való beilleszkedésre.

Sokan attól félnek, hogy kezdőként ott fognak csetleni-botlani, szégyenkezni a többiek előtt, pedig Matyi bácsi szakavatott síleckéi szinte csodákat művelnek. Kaló atya például az első nap az egyik csúszás alkalmával egy patak felé vette útját, mire a többiek kórusban kiabálták neki: „Atya, gatyafék!” Azóta János atya is tanítgatja a kezdőket.

Volt olyan (Végh Krisztián), aki kezdő létére hétfőtől péntekig úgy megtanult síelni, hogy a táborvégi versenyen a haladók közt első helyen végzett!!! Mindenesetre nagy öröm látni a kezdők fejlődését, ahogy a hét végére már ők is felvonnak és felmerészkednek a nagypályára is, ami 1500 méter hosszú. Ha elfáradtak, akkor pedig kiülnek egy kicsit napozni és gyönyörködni a tájban.

A táborba sokan már szeptemberben jelentkeznek, hogy legyen helyük. Természetesen jövőre is szeretnénk eljutni Garamfőre.

Zobay Béla

Az idén Telgarton sielhattunk egy hétig. Kicsik, nagyok, kezdők, profik... mindenki számára volt megfelelő nehézségű pálya: lankás, meredek, buckás... Örültünk, mert a hó mennyiségével most nem volt gondunk, mint az előző években. Telgartnak megvan a maga varázsa. A nagy pálya tetejéről látható a Tátra és ha az ember megáll egy kicsit pihenni a pálya közepén és körülnéz, a kis falu tárul elé, mint egy makett, a kisebb-nagyobb hidakon átmenő vonatokkal együtt mint egy kis terepasztal.

A társaság főleg fiatalokból, egyetemistákból állt, de több család is velünk töltötte téli pihenését, és biztos vagyok benne, hogy jobban érezték magukat, mint bármelyik nyugati síparadicsomban. Hisz csak nekünk lehetett minden nap három (profín síelő) atyával (Turza Gábor, Mischinger Ferenc, Kaló János) gitáros szentmisénk a telgarti hotel legfelső szintjén. És persze a játék sem maradt el egyik este sem, amit mindenki élvezhetett, ha az egész napos síelés után volt még ereje bekapcsolódni.

Köszönöm Béla bácsinak ezt a szép hetet. Ő az, aki minden évben szívét-lelkét beleadja a szervezésbe, csak hogy mi jól érezhessük magunkat.

Koppány Ágnes

Római zárándoklat

„Minden út Rómába vezet” – tartja a régi szólás. Nos, egy márciusi kora hajnalon a mi buszunk is oda indult a Mindszenti plébániától, hogy részt vegyünk Batthyány-Strattmann László boldoggá avatásán. A késő esti órákban érkezünk meg Padovába. Reggeli után a székesegyház kápolnájában szentmisén vettünk részt, majd lehetőség volt a bazilikában Szent Antal ereklyéit megnézni és csendben imádkozni. De tovább kellett indulnunk, messzi volt még az utunk vége. Az útítársakkal való beszélgetés közben gyönyörködhettünk a dimbes-dombos toscanai tájban, a szelíden hömpölygő Pó folyóban. Plébános úr a hosszú utazás alatt híveit olaszul tanította; több-kevesebb sikerrel. A velünk utazó kedvesnővérekkel együtt imádkoztuk a rózsafüzért, énekeltek egyházunk szép dalait. A nap még nem tűnt el a hegyek mögött, mikor megláttuk a Rómát jelző táblát.

Az egyhetes ottlétünk élményeit két csoportba tudom sorolni: történelemmel és keresztény életünkkel kapcsolatosak.

Ez évben Rómába is későn érkezett a tavasz. A növények, kivéve az örökzöldeket, még csak rügyeztek, de a napsugarak már melegen simogattak. Az első este mi is éjfélig sétáltunk a kivilágított belvárosban. Fiatalokból álló színes forgatagba kerültünk. Megcsodáltuk a Spanyol-lépcsőt, hallgattuk a Trevi-kút csobogását, gyönyörködtünk a szoborcsoportban. A Pantheont kívülről néztük, mely a római kor templomai közül az egyik legfontosabb és legimpozánsabb. Esti sétánkat a város leglátogatottabb terén, a Piazza Navona-n fe-

jeztük be, a folyók kútjánál, melyet X. Ince pápa építtetett Berninivel. A történelmi Rómából rám legnagyobb hatással a Colosseum volt. Az egykor 50 ezer embert is befogadó antik épület már megkopott, növények vették birtokukba, de a falak lábánál sétálva odaképzelttem a gladiátorok viadalát, az őskeresztény mártírok sikolyát.

Római zárándokutunk során lélekfel-emelő, szívet melegítő gyönyörű helyeken tartott szentmiséken vettünk részt. A több ezernyi zárándoktárs mellett a Magyar Egyház főpapjai is ott voltak ezeken.

A magyar és osztrák zárándokok közös szentmiséjére a Santa Maria Maggiore-bazilikában került sor szombat este. Ez Róma egyik legnagyobb őskeresztény bazilikája. A hagyomány szerint Liberio pápa építtette azon a helyen, ahol megjelent a Madonna, és utána hó esett nyár derekán. A közel két órás szertartás sem tűnt hosszúnak, bebizonyosodott, hogy a közös hit eggyé tudja kovácsolni a különböző nemzeteket.

A szentmise alatt végig úgy éreztem, mintha, égi fényesség ragyogna ránk. Ezt az érzést segítette a gazdagon aranyozott mennyezet, melyet a teljes díszkivilágítás tett tökéletessé.

Vasárnap volt az ünnepi szentmise a Szent Péter-bazilika előtti téren. Órákkal a szentmise megkezdése előtt el kellett foglalnunk a helyünket. A több tízezernyi tömeg kisebb csoportokban imádkozott, énekelt, elmélkedett. Az ég is velünk ünnepelt. A csodálatosan kék mediterrán égboltot egy bárányfelhő sem zavarta. Hófehér galambok repkedtek a tér körül.

Viva la papa! Éljen a pápa!

Kiáltások, és tapsvihar köszöntötte a térre érkező II. János Pál pápát.

A televíziós közvetítések nem tudják visszaadni azt a sugárzást, ami belőle árad. A szentmise csúcspontja volt, amikor a bazilika falán elhelyezett óriási festményről lehullt a lepel, és Őszentsége szájából elhangzott:

„Boldog Batthyány-Strattmann László.”

Nagyon örültem ott akkor, hogy magyar katolikus vagyok.

E sorokat írva egymás után jönnek elő az emlékeim. A Vatikáni Múzeumban a Sixtusi-kápolna freskóiban való gyönyörködés. A Szent Péter-bazilikában a Pieta megcsodálása. A bilincses Szent Péter-templom híres Mózes-szobra, amely Michelangelo alkotása.

A Lateráni bazilikában az apostolok több méter magas szobrai lenyűgözőek. A bazilikával szemben található a Szent Lépcső, amelyet Pilátus palotájából hoztak Rómába, és ezen a lépcsőn vezették föl Krisztust a helytartó elé. Zarándoktársaim közül többen is térdepelve mentek fel a lépcső tetejére, Megváltónkra emlékezve.

Emlékeimben őrzöm a Tivoliba, ebbe a középkori jellegzetes olasz kisvárosba tett kirándulásunkat, melynek egyik palotájában száznál is több szökőkút csordogál. Nem felejttem el a hajnali sétát sem a lagúnák városában, Velencében, amikor a hosszú hazafelé tartó éjszakai utazás után végtagjainkat megmozgattuk.

Az „Örök várostól” a Szent Pál-bazilikában búcsúztunk hétfőn este a magyar misén. A bazilika érdekessége a 265 mozaik képsor, mely a pápákat ábrázolja Szent Pétertől II. János Pál pápáig.

Az épület nagyságára jellemző, hogy négyezer széklet raktak le a magyar zarán-

dokoknak, a szentélyben a Magyar Püspöki Kar tagjain kívül mintegy kétszáz pap celebrált. A szentmisén hálánkat fejeztük ki ottlétünkért, és kértük Boldog László közbenjárását.

Felemelő érzés volt, mikor ennyi magyar szájból egyszerre csendült fel a nemzeti imánk, a Himnusz.

„Isten, hazánkért térdelünk Elődbe, rút bűneinket jóságoddal főd be...” kezdetű énekünk hangjaival jöttünk ki a templomból és szálltunk be a hazafelé tartó buszokba.

Mindannyiunk szívében ott volt a kérés: Istenünk, áldd meg családjunkat, magyar hazánkat, katolikus egyházunkat!

Gáspárné Kiss Mária

BOLDOG BATTHYÁNY-STRATTMANN LÁSZLÓ

A „szegények orvosa”
(1870–1931)

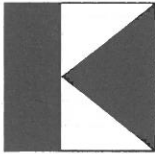
A Szentatya 2003. március 23-án
avatta boldoggá.

Emléknapja: január 22.

„... előttünk áll az imádkozó világi hívő, a felebarátért élő orvos, a példás családapa, aki az életszentség magaslatára emelkedett, s akinek a példájára ma is nagy szüksége van a világnak.”

(Részlet a boldoggá avatás szertartásából)

KOLPINGOS MÁJUS

Szalonnasütés a plébánián és családi nap Tiszacsegén

Május 17-én egy kellemes kora estén a Kolping család tagjaiból kb. 15-en összegyűltünk a plébánia udvarán szalonnasütésre. Néhányan vendégeket is hoztak magukkal, hogy megismerkedjenek velünk, és kedvet kapjanak belépni közösségünkbe. Így eljött két fiatal házaspár is, akik mostanában tartották esküvőjüket templomunkban. A tűz mellett beszélgetve, a szalonnaszíros kenyereket és más finomságokat falatozva jólesett torkunkat leöblíteni jófajta házi borral, vagy üdítőkkal. Így az ismerkedés is jobban ment a régi és a lendő új tagok között.

A következő szombatra, május 24-re plébániánk a már hagyományosnak mondható családi napot hirdette meg, amelyre bárki jelentkezhetett, de a házigazdái e napnak is a Kolping család legelkötelezettebb tagjai voltak. Tízen már kora reggel elindultak utánfutós autókkal, hogy a nagy üstben megfőzzék a babgulyást.

A kiránduláson résztvevők többsége saját autóján utazott családjával Tiszacsegére, huszan pedig autóbusszal mentünk. Így mi jobban jártunk, mert útközben megpihentünk Tiszaújvárosban, ahol a 10 éves templomot, és a kb. 2-3 éve felépült plébániái centrumot is megcsodálhattuk a szépen gondozott kertjével és még szomjunkat is csillapíthattuk. Utunkat folytatva 10 órára érkeztünk Tiszacsegére, ahol a templom előtt találkoztunk az autóval érkezőkkel. A kinti melegből jólesett a hűvös templomba lépni, ahol plébános atya

celebrálta a szentmisét. Ezt követően a strand melletti campingbe igyekeztünk, ahol a felállított sátrak alatt sokféle üdítő italt várt ránk. Az üstben már javában főtt az ebéd, melyet a főszakács úr, Kércsi Jóska bá' kóstoltgatott, és a kuktái kavargattak. Ínycsiklandozó illatok keringtek a levegőben, de az ebédre még másfél órát várni kellett, mert bizony a kb. 100 főre készülő babgulyás több óra alatt főtt meg. Addig a társaság nagyobb része kiadós sétára indult a Tisza parti hétvégi házak között, le egészen a komp átkelőig. Ott néhányan lábáztatásra belegázoltak a folyóba. Amikor visszaértünk a campingbe, már előszedhettük füles vagy fül nélküli műanyag tányérjainkat, és Balu a mintegy 80 éhes szájnak igazságosan meregette a levest. Lehetett repetázni is. Utána süteményekkel kínálgattuk egymást, és sörrrel, borral, üdítőkkal olthattuk szomjunkat.

Ebéd után a kirándulók nagyobb része átment a strandra lubickolni, a többiek a fák és sátrak árnyékában pihentek. A házigazdák pedig elcsomagolták az ebédfőzés kellékeit, és indultak hazafelé.

Az autóbusszal utazók 5 órakor kerekedtek fel, útközben még Polgár hatalmas templomát megtekintve, este 7 órára érkeztek Miskolcra.

Jó hangulatban, vidáman, kicsit elfáradva értünk haza.

A plébánián az építkezés folytatódik

Az elmúlt évben befejeződtek a korábban elkészült műszaki tervekben foglaltak szerint a Millenniumi Terem kivitelezési munkálatai. Az építési engedélyben ugyanakkor bennefoglaltatik az úgynevezett „konyhai” épület rekonstrukciója, illetve kibővítése is. Ezen munka keretében ebben az évben a több évtizede épült építmény fő falainak megmagasításával nyeregtető kialakítása fog megtörténni. Ehhez kapcsolódóan kerül sor a lépcsőház egy szinttel való kibővítésére, továbbá a korábban létesített gázkazánhoz szükséges kémény, valamint az összes homlokzati nyílászáró cseréjének megvalósítására.

Június közepéig az építési szerződés aláírása meg fog történni, mely szerint az idei évre ütemezett munkák költsége mintegy 15,5 millió Ft. A szerződött összeg volumene kis mértékben változhat az előre nem tervezhető kisebb bontási, illetve építési feladatok miatt.

Az ez évre vonatkozó építési szerződés aláírását követően kezdődik meg a szükséges főbb építési anyagok beszerzése, illetve a nyílászárók legyártása. A kivitelezési munka várhatóan augusztus második felében fog befejeződni. Az engedélyezési tervben megfogalmazott többi építési munka kivitelezése áthúzódik a következő évekre.

Az építési feladat megkezdése előtt azonban szükséges az építmény egyes helységeinek kiürítése, illetve a funkciójának áthelyezése a plébánia területén lévő más épületbe.

A munka kivitelezője az ÉSZAK-KÖZMŰ Kft lesz, bízva abban, hogy legalább olyan lelkiismeretes módon fogják munkájukat végezni, mint az előző évek folyamán.

Kérjük Isten segítségét plébániánk újabb nagy vállalkozásának maradéktalan megvalósításához.

Kövessy Gábor

Pap és diakónusszentelés

Egerben, a Főszékesegyházban 2003. június 21-én Seregély István érsek atya áldozópappá szentelte Gottfried Miklós, Kecskés László, Koltavári Attila, Mészáros Ferenc, Mondel József és Szabó László diakónusokat. Az érsek atya diakónussá szentelte Bukovenszky Zoltán, Cseh Péter, Galó Gábor, Lipcsák János, Lóczi Tamás, Matyi Péter, Puskárik Zoltán, Soós Tamás egri egyházmegyei ötödéves növendékeket. A Jó Isten áldása kísérje őket papi szolgálatukban!

Vendégünk volt dr. Habsburg Ottó

2003. március 1-jén és 2-án a Páneurópai Unió Miskolci szervezetének meghívására Miskolcon járt Dr. Habsburg Ottó feleségével, Regina főhercegnővel.

A miskolci tartózkodása alatt templomunkban vett részt a vasárnapi szentmisén. Ezt megelőzően sétát tett a plébánián. Ennek során megtekintette a Millenniumi termet és egy rövid időre találkozott a hívekkel is, melynek emlékét a Millenniumi Terem vendégkönyvébe bejegyzett sorai, valamint a látogatást követően a plébános úrnak írt levele őrzi.

UNION PANEUROPEENNE
INTERNATIONALE
PANEUROPA-UNION

Dr. Otto v. Habsburg
Le Président
Hindenburgstraße 15
D-82343 Pöcking
Tel. +49-81 57-7015
Fax +49-81 57-7087
E-Mail. habsburg@habsburg.de

Pöcking, 2003. március 6.

Főtisztelendő Uram!
Kedves Dr. Berkes László apát!

Nagyon örültem hogy alkalmam volt az Ön templomában résztvenni a vasárnapi szentmisén. Köszönöm beszélgetésünket.

Örültem hogy láthattam milyen szép szellem uralkodik a Mindszent téren és kívánok sok sikert az eljövendő munkájában.

Meleg üdvözléttel,

HABSBERG OTTO

Szent Korona Esték a Millenniumi teremben

Tisztelt Olvasó! Sok szeretettel köszöntöm a Szent Korona Társaság országos, és miskolci elnöksége nevében. Szeretném bemutatni társaságunkat, tevékenységünket.

A Szent Korona Társaság 1920-ban, a Trianoni békediktátum hatására alakult meg. Azokban az időkben az ország hazafias érzéseit kívánta fenntartani, illetve fokozni, valamint a területi revíziót kívánta elérni.

A társaság működését az 1945-ös orosz bevonulás, és megszállás után felfüggesztették, majd megszüntették. A Társaság, az általa képviselt eszmeiség, valamint a Szent Korona és Tana 1989-ig „Csipkerózsika álmát” aludta. 1989 februárjában +Faddy Othmár OFM (1909–2003) – hetedikként az új bejegyzésű egyesületek között – újra megalapította a **Szent Korona Társaságot** (az 1920–1948 között működött **Magyar Szent Korona Szövetség**, az 1920-ban alapított **Szent Korona Liga**, az 1926-ban alapított **Magyar Férfiak Szent Korona Szövetsége**, mely 1937-ben felvette az **Országos Magyar Szent Korona Szövetség** nevet, a **Magyar Nők Szent Korona Szövetsége**, valamint az ezekhez tartozó valamennyi szervezet jogutódlásával) egyesületi formában. Ezzel az atya elévülhetetlen érdemeket szerzett a magyarság életében.

Az egyesület által képviselt eszmeiség terjesztése az országban, az elmúlt években tartott előadások és reprezentációknak – részvételeink az egyházi ünnepeken, megemlékezéseken – kiváltotta azt, hogy a Szent Korona elindult, hogy elfoglalja a méltó helyét. Jelenleg ez az ország házában van, de igazi helye a Sándor palota kupola termében lenne – ahol mindig is volt, őrizték.

Egyesületünk 2002 januárjában megszerezte a kiemelten közhasznú egyesület besorolást, ezért pártoktól független – bár természetesen pártpreferenciákkal rendelkező –, pártoknak anyagi segítséget nem nyújt, és tőlük anyagi támogatást nem fogad el. Tevékenységünkben a tagságon kívül más is részesülhet. Egyesületünk világi – és nem egyházi – egyesület.

Társaságunk szoros kapcsolatot tart a katolikus, református, evangélikus valamint görög egyházakkal, a hasonló eszmeiséget valló keresztény pártokkal.

Alapszabály szerint a következő célkitűzések megvalósítására törekszünk:

- *A határon túli magyarsággal kapcsolatos tevékenység,*
- *Az ősi 1000 éves Szent Istváni magyar államot megtestesítő magyar Szent Koronához és Szent István királyhoz kapcsolódó nemzet és állameszme szellemi örökségének korunknak szóló üzeneteinek közvetítése,*
- *A 2000 éves keresztény erkölcsiségen, hiten alapuló, szellemi örökség terjesztése, a felebaráti szeretet minden irányú gyakorlása,*
- *A magyar Szent Korona közjogi méltóságába történő visszahelyezésnek előmozdítása,*

- *Nemzeti tudat, önbecsülés, a hazafias érzés fenntartása, cselekvő erővé tétele, a Társaság pártokon felül álló voltának kifejezése, a társadalmi összetartozás és összefogás előmozdítása érdekében,*
- *Nemzeti sajátosságaink, társadalmi műveltségünk elmélyítése, az európai keretek a magyar viszonyokhoz illesztése,*
- *A világ magyarsága nemzeti összetartozásának kifejezése, az összetartozás tudatának erősítése, az együttműködés elősegítése,*
- *Szociális tevékenység, családsegítés és időskorúak gondozása,*
- *Nevelés és oktatás, ismeretterjesztés,*
- *Kulturális tevékenység,*
- *Kulturális örökség megóvása,*
- *Műemlékvédelem,*
- *Gyermek és ifjúságvédelem,*
- *Hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének segítése,*
- *Emberi és állampolgári jogok védelme,*

Egyesületünk országos működésű, és tagokkal, szervezetekkel rendelkezünk a határon túli – Kárpát medence – területeken, valamint kapcsolatokat építünk ki a határon túli hasonló gondolkodású magyar szervezetekkel.

2001 végétől a **Szent Korona Testület** (a 2000. évi I. tv. „Szent István államalapításának emlékééről és a Szent Koronáról” hozta létre és) szakértő, tanácsadó szervezete is vagyunk eseti megbízás alapján. A **Szent Korona Testületnek** a következő állami vezetők a tagjai: a mindenkori Államelnök úr; a mindenkori Miniszterelnök úr; a mindenkori Parlamenti Elnök; a mindenkori Tudományos Akadémia Elnöke; a mindenkori Alkotmánybíróság Elnöke;

2001-ben hagyományt teremtettünk azzal, hogy a Budavári Palota altemplomába szentmisét szerveztünk a „**Hősök Napja**”, valamint a „**Szent Jobb hazahozatala Raguzából**” emlékére.

Társszervezésünkben valósult meg 2002 szeptemberében és idén januárban az „**Alkotmányozási konferencia**”, ahol a **Szent Korona Tanból** eredeztethető ősi alkotmányunk bemutatása, és jelen viszonyok közötti megvalósításáról folytak az előadások híres, neves és elfogadott jogi szakértőkkel és alkotmányozási szakemberek részvételével. A Szent Korona Tanról elől járóban annyit kell tudni, hogy érvényét soha nem veszti el, csak bizonyos esetekben nem a hatályos jogrend része. Így nem része jogrendünk jelenleg sem, de az csak döntés kérdése, hogy mikor állítja vissza az ország. A visszaállítás pillanatában érvényét veszti az elmúlt időszak összes törvénye olyan értelemben, hogy minden törvény új megerősítést kaphat, vagy egy tollvonással megszüntethető jogkövetkezmény nélkül. Erről részletes jelen bemutatkozó írásunk mellékletében található **Szent Korona Tan** ismertetőből.

„**Szent Korona Estéket**” indítottunk 2002 februárjában Budapesten, ahol a mai napig 3 szemeszter ment le. Miskolcon 2003 februárjában Dr. Berkes László főtisztelendő úr segítségével indítottuk el az előadássorozatot. Az atya térítésmentesen a rendelkezésünkre bocsátotta a plébánia Millenniumi termét három hetente, ahol 7 előadást

tartottunk. Az ősszel szeretnénk folytatni, mert úgy hisszük, hogy súlyos hiányokat pótolunk, és látszott a résztvevők számából az előadások sikeresek.

Meghívott előadók között volt Dr. Varga Tibor jogtörténész, aki beugróként vállalta az előadást, és igen nagy sikerű előadást tartott. További előadó volt Dr. Bakos Batu aki „**A Szent Korona Tan és a Európai Unió jogrendje**” címmel, Dr. Halász József aki „**Szent Korona Tan és gondoskodó Magyarország**” címmel, vitéz Horváth László a „**Vitézi rend és a Szent Korona kapcsolata**” címmel, nagytiszteletű Kiss Endre József református lelkész-könyvtáros „**A Szent Korona és a protestantizmus**” címmel, míg Miklós Árpád „**Trianon megemlékezés**” címmel tartott előadást.

Média támogatónk volt: a Magyar Katolikus Rádió, a Magyar Rádió Miskolci Szerkesztősége, a Miskolci Városi Televízió és a Magyar Demokrata. Támogatta rendezvényünket a Glória Kegytárgybolt, valamint a Szkítia Könyvesbolt.

Ezúton szeretném hálámat kifejezni a Mindszenti plébániának, plébános atyának a helyiségért, valamint a felsorolt médiáknak a támogatásért.

vitéz Kucsora Tamás
Szent Korona Társaság
országos alelnök

Francesco testvér Miskolcon

A Taizéi Közösség által szervezett európai találkozók a Bizalom Zarándokútjának állomásai, melyeken minden évben rengeteg fiatal vesz részt. Ezek a találkozók nem csupán a december utolsó napjaiban lezajló programokat jelentik, hanem az előkészítő és az utótalálkozókat is. A Millenniumi teremben tartott imaórák és egy összejövetel révén plébániánk is bekapcsolódott a bizalom zarándokútjába.

Március 31-én volt ez az említett összejövetel, melyet az indonéz származású Francesco testvér tartott. Tulajdonképpen ő a magyar-taizéi összekötő, aki a szilveszteri programok után minden évben meglátogatja a magyar fiatalokat, szervezőket a szoros kapcsolattartás érdekében. S ezért is jött el hozzánk is. Az általa vezetett imaóra után mesélt magáról, Taizéről és még egy indonéz népdalt is elénekelt.

Olyan jól sikerült ez a délután, hogy biztos vagyok benne, a taizéi programoknak lesz folytatása Miskolcon.

Zobay Katalin

Házás hétvége a Millenniumi teremben

Ez év április 5-én tanácskozássra jöttek össze a Házás Hétvége (H. H.) lelki mozgalom Északkelet-Magyarország vezetői. Ennek a tanácskozásnak a Millenniumi terem adott kellemes és megfelelő helyet. Az összejövetelt Szakmáry Kamilla és András, hazánk Házás Hétvége felelősei vezették.

A H. H.-s lelki mozgalom közel két évtizede működik Magyarországon. Miskolcon 1999-ben volt először összejövetel. Helyi felelősök Almássy Tibor és Judit.

Ebben a lelkeségi mozgalomban a házaspárok tudatosabban élik meg szeretetközösségüket. Ezáltal e lelki mozgalom a házasságok, családok megszilárdításának hatékony eszköze.

Egy zavarosabb, Istentől távolodó világunkban szükség van a hűséges aktív szeretetre, amit leginkább házasságban, családban élhetünk meg. Ez a szeretet sugárzik át a távolabbi környezetünkre. A szentségben megélt házasságokban a krisztusi értékrend szerint él síríg tartó szerelemben egy nő és egy férfi.

A Házás Hétvége lelkeségi mozgalom Magyarországon napjainkra túlnötte jelenlegi szervezeti formáját. Ezért volt szükség a miskolci tanácskozásra, ahol a Szakmáry házaspár bemutatva a tervezett új szervezeti formát. A tervek szerint Magyarország 5 tartományra tagolódik:

Budapest és környéke, északkeleti, délkeleti, északnyugati, és délnyugati tartományokra.

Minden tartományhoz csatlakozik majd az elcsatolt magyarok lakta terület, amelyik az adott tartományhoz legközelebb van. Pl. Északkelet-Magyarország és Kassa meg környéke és Kárpátalja. Felvidéki házaspár testvéreink már ezen a tanácskozáson is képviseltették magukat. Ez külön öröm volt számunkra.

A tartományok régiókra bomlanak. Pl. Miskolcon három régió lesz:

1. a görög katolikus testvéreké,
2. a Mindszenti templomban működőké,
3. a Diósgyőr területén működőké.

A miskolci megbízottak beszámoltak a jelenlegi szervezettségről, eredményekről: csoportok alakultak, melyek jól működnek. A miskolci régió a fejlődés állapotában van. Judit és Tibor elmondták, hogy a Házás Hétvége mozgalmat plébániákhoz szeretnék kötni.

A mozgalom fő gondolatát a következő idézet is kifejezi:

TÉGED szeretlek,
ezért érteni szeretnék!
TÉGED meghallgatlak,
mert szeretni akarlak!

Galambosi Róbert és Viola

Miskolcon járt Varga Miklós

Egy madárfüttyös májusi délután gyülekezni kezdtek az emberek a Millenniumi terem környékén. Előadásra érkeztek. Az egyik legnagyobb országos ifjúsági egyesület, a Fidelitas miskolci csoportja ugyanis városunkba invitálta Varga Miklós énekes-előadóművészt. Amikor a szervezők helyszínt kerestek, talán a Gondviselő közbenjárására Dr. Berkes László apát-plébános úr segített rajtuk, olyan módon, hogy „beengedte” a rendezvényt a Millenniumi terembe. Talán tette ezt azért is, hiszen a miskolci fidelitasosok maguk is a keresztény, nemzeti értékeket vallják magukénak, s szeretnék hirdetni városszerte az ilyen és ehhez hasonló rendezvények segítségével. A Varga Miklós-est élménybeszámolóval kezdődött. A művész úrtól megtudtuk, hogy zenei pályafutása az iskolai táborokban kezdődött, amikor diákfejjel konstataálta, hogy az esti tábor-tüzek alkalmával mindig nagyobb figyelmet kapnak azon diáktársai, akik valamilyen hangszeren játszanak, vagy pusztán bátran énekelnek. Ekkor kezdett komolyabban a zenével foglalkozni, amelynek meg is lett az eredménye: ő lett az István a király című rockopera címszereplője. Varga Miklós későbbi pályafutása során eljátszotta Jézus szerepét a Jézus Krisztus szupersztár és A megfeszített című rockoperákban, melyekben vallásossága miatt könnyen tudott azonosulni a szerepek adta karakterekkel. Játszott továbbá a Mária evangéliuma című darabban, a Betlehem csil-

laga valamint az Attila, Isten kardja című színművekben is, továbbá ő alakította az egyik domonkos testvért a Julianus barát című filmben.

Varga Miklóstól megtudhattuk azt is, hogy húsz éve a nyakában hord egy Nagy-Magyarországot ábrázoló medált, mesélt labdarúgáshoz kapcsolódó élményeiről, melyeket a színészválogatásban szerzett. Hallhattunk tőle arról is, hogy csatlakozott aláírásával a Magyar Kolping Szövetség által kezdeményezett, a könnyű drogok legalizálása ellen tiltakozó, ám a média által sajnos csekély nyilvánosságot kapó kampányhoz. Azt is elmondta, hogy milyen nagy élményt jelent neki fellépni a határainkon túl, de a Kárpát-medencében élő magyarok előtt, végül azt is elárulta, hogy tagja az Értékmegőrzők Polgári Körnek. Az est fénypontjaként pedig természetesen énektudását is bizonyította: többek között a Miatyánkot is elénekelte, egészen különleges hangszerelés kíséretében. Utolsó dala végén azzal búcsúzott a népes hallgatóságtól: reméli, hogy a Kárpát-medencei magyarságra újabb 1100 boldog év vár!

Akik résztvettek talán egy életre szóló élménnyel lettek gazdagabbak, akik pedig nem, azoknak ígérjük, hogy hasonlóan tartalmas programokkal fog kedveskedni a miskolci Fidelitas-csoport, amely ezúton is köszöni a Mindszenti plébánia és hívei segítségét, mellyel teljessé tették az estét.

Zsiga Marcell

Gyere haza!

Ezzel a mottóval rendeztük meg az Egri Főegyházmegye II. Regionális Katolikus Karizmatikus Találkozóját Miskolcon, a Mindszenti Plébánia Millenniumi termében, stílusosan Pünkösöd szombatján. A szervezők ugyan a karizmatikus megújulás e régiójának képviselői, a találkozó azonban nyitott volt mindenki számára, hiszen a téma a még nem hívők és a már hitben járók számára egyaránt aktuális. A tékozló fiúról szóló példabeszédet választottuk, hogy ráirányítsuk a figyelmet a szerető Atyára, aki szüntelenül hazavárja elkóborolt fiát.

A program, amelyet gazdagság és lendületesség jellemezett, nagyjából három főbb szakaszból állt. A délelőtti folyamán a dinamikus zenés istendicséret után Kátóna István atya előadását hallhattuk, aki a budapesti Ferenciek terén teljesít szolgálatot, és akiről azt is tudni kell, hogy a katolikus karizmatikus megújulás magyarországi megszületésénél bábáskodott. Előadásában kidomborította minden keresztény küldetését ebben a világban: nem elég az Atyához megtérnünk, és élni az általa nyújtott biztonságos életet, hanem másokat is vissza kell vezetnünk az atyai házba, illetve rá kell mutatnunk a szerető Atyára, aki minden eltévedt gyermekét visszavárja. A mélyen megmozgató tanítás után a Mustármagok gyermekének karcsalt könnyet a szemekbe, és derűt a szívekbe tiszta, kedves előadásával. Ezután a tanításhoz kapcsolódó tanúságtételt hallhattunk, majd szentségimádás következett, amelyet a Szent Ferenc Kisnővérei Szerzetesközösség tagjai vezettek.

Délután néhány bevezető ének után Kunszabó Zoltán tanításából gazdagodhattunk, aki a budapesti Új Jeruzsálem közösség vezetője. A közösségről annyit mindenképpen meg kell jegyezni, hogy rendkívül dinamikus, evangelizáló közösség, sok fiatallal, akik számtalan módját keresik és gyakorolják az Evangélium hirdetésének. Tanítása nagyon életszerű és erőteljes volt. Segített megérteni, mi a különbség a hagyományos vallásosság és a gyakorló keresztény élet között. Az egyik szokás, a másik életforma. „Hiába tudsz olvasmányaidból mindent Istenről, addig, amíg személyesen nem találkozol vele, nincs igazi ismereted róla.” Ezután Tóth András, az Új Jeruzsálem közösség tagja beszélt Istennel való találkozásáról, az atyai házba való megtéréséről. Tanúságtételével Eszter nővér követte őt, aki a Szent Ferenc Kisnővérei Közösség tagja. Tőle megtudhattuk, hogyan vált hagyomány keresztényből hitét élő Krisztus-követővé, valamint azt is, hogy megtérése óta hogyan alakította, formálta őt még tovább az Úr. A tanúságtételt követően láthattuk a Shalom közösség pergő ritmusú, erőt sugárzó pantomim-előadását, a „Tékozló fiút”.

A Torontói Ifjúsági Találkozóról szóló diavetítés után következett a harmadik, az esti program a szentmisével. Földi Tibor atya celebrálta, aki nagyon messziről, Kiskunfélegyházáról érkezett. Ez a csodálatosan szép és megragadó szentmise valóban a nap csúcsa volt mindannyiunk számára. Tibor atya gesztusai, a méltósággal és odaadással végzett liturgia fölemelt

bennünket a Szentháromság szeretetközösségébe. Erőtéljes és gyönyörűen kibontott homlíát hallottunk tőle a tékozló fiú történetéről, és annak tanulságairól.

Az est és az egész nap zárásaként bükk-szentkereszti fiatalok előadásában láthatuk és hallhattuk a Bűneid bocsánatot nyernek című rockoperát, mely tökéletesen illeszkedett a nap témájához. A programok csúszása miatt sajnos sokan elmentek, de akik maradtak, feledhetetlen élményben részesültek, amit bizonyított a szünni nem akaró vastaps is, mellyel a jelenlévők jutalmazták a szereplőket.

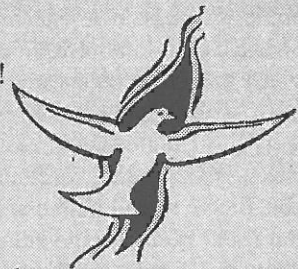
Összegezve ezt a napot úgy gondolom, a gazdag programok, a remek előadók által sikerült kinek kisebb, kinek nagyobb lépésekkel, de mindenképpen közelebb kerülni az atyai házhoz, a szerető, mindig

hazavárá és megbocsátó Istenhez. Köszönet illeti ezért a napért Berkes László plébános atyát, aki megteremtette a lehetőséget, hogy ebben a szép teremben ünnepeljünk. Köszönjük Turza Gábor káplán atyának, aki nagyon sok segítséget adott a megvalósuláshoz. Köszönet a Szent Ferenc Kistestvérei Közösségnek, valamint a Szent Ferenc Kisnővérei Közösségnek odaadó szolgálataikért és az anyagi hozzájárulásukért, Antal testvérnek a gyóntásban végzett szolgálataért, imaközösségnek, a Szőlővesszők közösségnek az előkészítésben és a lebonyolításban végzett áldozatos munkájért, és anyagi segítségéért. Az Úr áldása legyen mindnyájukon!

Juhász Zoltánné

Ima a Szentlélekhez

Erőt adj, Szentlélek Úristen, minden erőnek forrása!
 Erőt, hogy el ne bukjam a kísértésben!
 Erőt, hogy fel tudjak kelni, ha elbuktam!
 Erőt, hogy viselni tudjam szenvedéseimet!
 Erőt, hogy el ne kábítson az öröm és gyönyör!
 Erőt adj Uram, hogy követhesselek!
 Erőt, hogy megértsem szavaid!
 Erőt, hogy tudjak imádkozni!
 Erőt, hogy az igazságot soha el ne hagyjam!
 Erőt, hogy meg tudjak bocsátani!
 Erőt munkámban, hogy az neked tetsző legyen!
 Erőt, hogy a szegényeket és elesetteket mindig védjem!
 Erőt vígságban és szomorúságban, jó és balsorsban, hatalomban és szolgaságban, dicsőségben és gyalázatban!
 Erőt, erőt adj, Uram, halálom óráján!
 Amen.

„Énekliz tiszta gyermekajk”

Május, a legszebb hónap egyik alkotását hittanos gyermekeinkkel, szüleikkel és nagyszüleikkel együtt ajánlottuk ez évben is a Szűzanyának. A májusi litánia gyermekek számára átírt, fülbemászó dallamát többen kis magnetofonjakkal szeretnék volna rögzíteni, mint hogy egy évben mindössze egyszer, vagy esetleg kétszer énekeljük azt el.

Ebben az évben az imádság helyszíne egészen meglepő volt. Sokan a híveink közül talán még nem is tudják, hogy a Millenniumi terem és az ebédlő között egy kis udvarban három szentnek a fal-festményét láthatjuk, tisztelhetjük; Király József templomfestő kiegyensúlyo-

zott, bájos képei Szent István királyt, Szent László királyt s középen a Boldogságos Szűz Máriát a Gyermekkel ábrázolják. E középső kép előtt gyülekeztünk össze május 30-án este, s töltöttük be énekhanggal a kis kövezett udvart.

Folytatni szeretnénk a sort, június 26-án, csütörtökön, Szent László király ünnepének előestéjén 6 óra 10 perckor Szent László király litániáját imádkozzuk el a kisudvarban, augusztus 19-én, kedden este, a szentmise előtt pedig Szent István királyunkat az ő képe előtt köszöntjük imádságunkkal. Kérjük a gyerekeket, felnőtteket, minél többen jöjjenek el a kisudvarba.

Litánia Szent László király tiszteletére

Uram, irgalmazz nekünk
 Krisztus, kegyelmezz nekünk
 Uram, irgalmazz nekünk
 Krisztus, hallgass minket
 Krisztus, hallgass meg minket
 Mennyei Atyaisten – **Irgalmazz nekünk!**
 Megváltó Fíjuisten
 Szentlélek Úristen
 Szentháromság egy Isten
 Szentséges Szűz Mária – **Könyörögi érettünk!**
 Magyarország örökös Asszonya
 Szent László király, Istentől választott király
 Szent László király, Isten tiszteletét terjesztő király
 Szent László király, a Boldogságos Szűznek kedves szolgája
 Szent László király, népednek kegyes istápja
 Szent László király, csendességnek szívárványa
 Szent László király, tisztaságnak oltalmazója
 Szent László király, szerzetesek édes atyja

Szent László király, szegények táplálója
Szent László király, ügyvesztettek vigasztalója
Szent László király, szomorú szívek vidámítója
Szent László király, országodnak ragyogó napja
Szent László király, világi hiúságok megvetője
Szent László király, békességnek nagy szeretője
Szent László király, tökéletes fejedelmek példaképe
Szent László király, ellenségeid diadalmas legyőzője
Szent László király, pogányok félelme
Szent László király, kegyesség királyi széke
Szent László király, isteni malasztok edénye
Szent László király, szentegyházak buzgó építője
Szent László király, kolostorok gazdagítója
Szent László király, Magyarország gyarapítója
Szent László király, isteni félelem öregbítője
Szent László király, hitvallóknak reménysége
Szent László király, tudatlanok oktatója
Szent László király, erős férfiú
Szent László király, Isten szíve szerint való férfiú
Szent László király, Isten után járó férfiú
Szent László király, Isten előtt kedves férfiú
Szent László király, csodákkal felékesített méltóság
Szent László király, eleven testben ábrázolt tisztaság
Szent László király, vitézek példája
Szent László király, népednek áldása
Szent László király, alattvalóidnak bátorsága
Szent László király, vitézeid pajzsa
Szent László király, új források támasztója
Szent László király, hadaidnak kincstára
Szent László király, alázatosság követője
Szent László király, betegségek eltávoloztatója
Szent László király, világtalanok megvilágosítója
Szent László király, némák nyelvének megoldója
Szent László király, keresztények védőbástyája
Szent László király, igaz hitnek terjesztője
Szent László király, igaz tisztelőidnek pártfogója
Szent László király, angyalok boldog társa
Szent László király, pátriárkák mása
Szent László király, próféták tisztelője
Szent László király, mártírok becsülője
Szent László király, hitvallók drága köve
Szent László király, szüzeknek és szüzességnek védelmezője
Szent László király, keseredett édes hazánk boldog és szerencsés vezérlője
Szent László király, magyar nemzet dicsősége
Szent László király, minden szentek barátja

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit – *kegyelmezz nekünk!*

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit – *hallgass meg minket!*

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit – *irgalmazz nekünk!*

P: Imádkozzál érettünk szent László király!

H: Hogy méltók lehessünk Krisztus Ígéreteire.

P: Könyörögjünk!

Hallgasd meg Úristen, a mi alázatos könyörgésünket, melyet a te kedves szolgádnak, szent László királynak érdemei által szent fölségednek bemutatunk: adj a mi hazánknak csendes békességet, és terjeszd reánk országunk régi egységét, hogy szent fölségednek itt, e nyomorúság völgyében egy szívvel-lélekkel szolgáljunk, s a mennyekben színről színre láthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen

Soóky István temetése

Soóky Pista bácsit sokan ismerték városszerte. Az utóbbi években többnyire ide járt templomba, innen kérte évente a Direktóriumot, hogy megromlott hallása ellenére követni tudja az ünnepeket és az imádkoznivalókat.

Néhány adat életéről: 1913. május 23-án született a mai Szlovákia területén. 1938-ban végzett a Pozsonyi Zeneakadémia orgona tanszékén. A magyarok Magyarországra toloncolása után Tatán telepedett le. 1942-ben behívott katonaként megjárta a Donkanyart. Utána ismét Tatán tanított. Közben ének- és zenetanári diplomát szerzett. 1950-től élt Miskolcon. A Tóth Pál, a Kossuth és a Zeneművészeti iskolákban tanított, majd a Földes Ferenc Gimnázium tanára lett 1957-től egészen 1973. évi nyugdíjazásáig. 1958-tól 1961-ig a Minorita templom karnagya és orgonistája is volt. 1973-tól 1983-ig pedig Egerben, a Hittudományi Főiskolán tanította a kispapoknak az egyházi zenét. Feleségét, annak betegsége idején, nagy szeretettel ápolta, majd halála után ő maga szociális otthonba költözött. Szinte élete utolsó percéig dolgozott: néhány éve jelent meg zenei könyve. Nagy örömmel mutatta, hogy azt a minisztérium oktatási segédkönyvvé nyilvánította. Most egy gregorián példatáron dolgozott, ami már szinte nyomdakész állapotban van.

88. születésnapján a Mindszenti templomban köszöntötte sok egyházi kórus és megkapta a város emlékérmét is. Pista bácsi ez év május 27-én halt meg, nem sokkal szentáldozása után. Június 5-én temették felesége mellé, a Szent Anna temetőben.

Maga a temetés méltó tisztelgés volt tartalmas és hithű élete előtt. A szertartást Dr. Kovács Endre ny. püspök, Holczer József és Dr. Berkes László plébánosok, a Szeminárium képviselőit pedig Szabó József atya végezték. Az éneket a Selyemréti és a Mindszenti templom kántora vezette, énekelt a Mindszenti és a Minorita templom kórusából alakult vegyeskar, Balázs Ferenc vezényletével. Több beszéd is elhangzott: Holczer József mondta a szertartás szerinti temetési beszédet. Az Országos Cecília Egyesület nevében Tardy László méltatta munkásságát. Balázs Ferenc, a Mindszenti templom kántor-karnagya, mint az utóbbi években közeli barátja búcsúzott. Mocsári Ferenc a Minorita kórusának volt vezetőjétől, a Földes Ferenc Gimnázium Igazgatója a volt kollégától, a sírnál pedig egyik volt tanítványa a zongoratanárától köszönt el.

Reméljük, hogy Pista bácsi – szép élete jutalmául – már az égi kórusban zenghet Istennek dicsőítő éneket. Viszontlátásra! Imádkozz értünk, itt maradt egyházi zenészekért és hívekért!

Mustos Péter

Emlékképek a Mindszenti Egyházközség életéből

Invitálás egy „helytörténeti” kiállításra

A plébániai iratok, könyvek áttekintése, rendezgetése közben sok régi érdekesség-re bukkanunk.

Ez adta az ötletet, hogy a régi korok emlékeit jó lenne a hívekkel is megismertetni, hiszen mi vagyunk a múlt - a plébánia múltjának is - az örökösei, és elődeink szokásaiból, buzgóságából sokat tanulhatunk.

A kiállítás megrendezéséhez az apópót a templombúcsú ünnepe adta.

A hely, ahol az emlékek közzétehetőek, szerencsére már adott: a Millenniumi terem kiválóan alkalmas az összegyűjtött és rendezett anyag bemutatására. Paravánjaink is vannak már, de a nevezetes tárgyak bemutatását biztosító, zárható vitrinjeink még nincsenek, ezért több esetben az eredetiről készített fénymásolat vagy fotó került elhelyezésre.

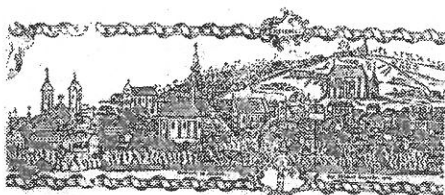
Mit is láthatunk majd? Van itt szinte minden, ami egy egyházközség, plébánia életéhez tartozhatott: anyakönyvekből egy-egy lap keresztelésről, házasságkötésről, temetésről, hitelhagyásról és megtérésről szóló bejegyzésekkel; emlékek régi énekkarokról, oltáregyletről, iskolákról; rajzok a torony nélküli templomról, terv a templom és a temetőkápolna bővítéséről, katolikus otthon építéséről; felmérés a templom és Kálvária kápolna nagyságáról, írások az egyházközség terveiről. Az egyházközségi gyűlések jegyzőkönyvei mintegy krónikaként jelenítik meg az elmúlt évszázadokat, évtizedeket. A templom plébánosainak és káplánjainak jegyzéke - több esetben fényképe, és rövid

élettörténete - is bemutatásra kerül. Sokáig lehetne még sorolni a bemutatott emlékek sorát - pedig csak egy ízelítő, egy szűk válogatás az, ami a lehetőségeinkre tekintettel megjeleníthető - de inkább a kiállítás megtekintésére biztatjuk kedves híveinket.

E lapok történelmük nyomán követői is, magukon hordozzák az egyes korszakok sajátos hatásait, de mindig élő hitről tanúskodnak.

Tervezzük a kiállítás folytatását is, hiszen most "csak" az 1717-1955 közötti emlékek láthatóak. A későbbiekben a "közlebbi múlt" történéseit, emlékeit bemutató kiállítás rendezésére kerül majd sor.

Szánjunk időt a múlt emlékei közötti barangolásra legújabb építményünk falai között, gazdagodjon a lelkünk a régiek örökségével, hogy példájuk által mi is aktív, imádságos tagjai legyünk egyházközségünknek.

I CZÉH-MESTER. ÉS A TOBB

MESTERKÉK FELSÉGES MAGYAR KORONÁHOZ
KÖLTZ VÁRAKÁBAN LAKOSOK BIZOTTITUK, JEGY EZ
szavak Bonaud Leydes Szavattal. Szabolcsi Csabán Hert

Szabolcsi Hert Csabán
Tervezté: *Mindszenti Egyházközség* Művelődési Bizottság. Mindsz. 1955.
Művelődési Bizottság. Mindszenti Egyházközség. Mindsz. 1955. 1. 1. napján.
1957. 1. 1. napján. Szabolcsi Hert Csabán. Mindszenti Egyházközség. Mindsz. 1955. 1. 1. napján.
Tervezté: *Mindszenti Egyházközség* Művelődési Bizottság. Mindsz. 1955. 1. 1. napján.
Művelődési Bizottság. Mindszenti Egyházközség. Mindsz. 1955. 1. 1. napján.

Miért szeretek ministrálni?

Azt gondolom, hogy minden ministránsnak meg kell kérdeznie magától, és el kell gondolkoznia időnként azon, hogy miért is szeret ministrálni.

Valójában talán ritkán jut eszünkbe ez a kérdés, mert egy idő után már annyira természetessé válik a ministráns számára, hogy minden misén, amelyen részt vesz, ministrál, hogy ez nem is jut eszébe.

Így szoktam meg a szentmisére járást, így szerettem meg, ezért örömmel ministrálok, vagyis szolgálók, ahogyan ennek a szónak a jelentése is erre utal.

Pedig el kellett valahol kezdeni! Amikor először ministráltam, egy új világ nyílt meg előttem, teljesen más, mint azelőtt. Eleinte szokatlan volt, kicsit félve de mégis örömmel mentem újra meg újra, hétről hétre, volt amikor hétköznap is, azért mert megszerettem a ministrálást. Boldog vagyok, hogy tehetek valami hasznosat a szentmisén, mikor mi jut éppen, attól függően hogyan osztjuk meg egymás között a szentmisén végzendő feladatokat. Így valójában sokkal közelebbinek érzem a szentmisén való részvételt, közvetlenül az oltárnál vagyok, így a szentmise minden egyes részét közelebbről látom, mint az a társam, aki a padban ül, és esetleg méterekkel távolabb van az átváltoztatáskor, mint én. Jobban magaménak érzem a szentmisét, a szentmisében a Krisztussal való találkozást.

A ministrálás azért kötelezettségekkel is együtt jár: korábban kell megérkezni a szentmisére, hogy legyen előtte idő átöltözni, felkészülni, beszélgetni a többi ministránssal, de ezt örömmel vállalom, mert az oltár körül szolgálni számomra egy csodálatos dolog.

egy ministráns

Én negyedikes korom óta ministrálok folyamatosan. Mikor elkezdtem nagyon izgultam, hogy valamit elrontok az oltárnál, de később már minden folyamatosan ment. Most már minden vasárnap ministrálok, mert így közelebb állok Jézushoz. Egyébként az oltárnál mindent szemmel lehet követni, azt is, ami a

padokból nem tisztán látható, és szerintem egy gyereknek arra van szüksége, hogy láthassa, ami a szentmisén történik, főleg a kenyér és a bor átváltoztatását, mely Jézus valóságos teste és valóságos vére.

Végül csak annyit mondok, hogy aki már volt elsődöző, az jöjjön, mert így jobban megismerheti a szentmisét és Jézust.

Soltész Brigitta

Hat éves koromban egy hittantáborban ministráltam először. Már előtte is nagy figyelemmel kísértem végig a ministránsok szolgálatát. Eleinte csak odaálltam a többi kicsivel az oltárhoz és figyeltem, hogy a nagyok hogyan tevékenykednek. Ahogy növekedtem egyre több feladatot bíztak rám a nagyok. Jó érzés ott állni az oltár körül a többiekkel. Ilyenkor az utolsó vacsora képe elevenedik meg előttem. A ministránsok úgy állják körül az oltárt, mint egykor az apostolok tették. 10 éves szolgálatom alatt már sok templomban ministráltam. Megfigyeltem, hogy minden templomban mások a ministrálási szokások, más helyen van a csengő vagy a tálca. Jó érzés most nagyministránsként tanítani a kicsiket az oltár szolgálatára.

Szeretem az Olvasmányt és a Szentleckét olvasni, mert ezáltal a bibliai ismereteim bővülnek. Legnagyobb élmény a nagyheti szertartásokon és a kiemelt egyházi ünnepeken ministrálni. Ilyenkor az ember lelkileg feltöltődik. Nagyon közel érzem magam Istenhez, amikor ott állok az oltárnál, ezért vállalom hétről - hétre ezt a szolgálatot.

egy nagyministráns

Mit jelent nekem: „Ministrálni”? Nekem a ministrálás, mint szó ezt jelenti: Istennel való találkozás, szolgálat a templomban, azon belül a szentélyben.

Elsődözősömet követően Szemenyei Péter akkori Mindszenti káplán atya ajánlotta fel először nekem a ministrálás lehetőségét és bátran buzdított, tanított. Akkor egy nagy közösségbe csöppentem, akik szívesen segítettek és megtanítottak arra, hogy hogyan kell jó kereszt-

tényként aktívan részt venni a szentmiséken. Számomra még ma is minden egyes szentmise egy újabb és újabb kihívás. Kezdetben nehéz volt több száz ember előtt bármit tenni, odalépni az oltár elé, mellé, "szerepelni". Az eltelt évek alatt sokat tanultam és ebben a tanulásban mindenki a segítségemre volt. Ma már bátrabban, nagyobb ambícióval állok az ambó mögé, tartom a tálcat, vagy az evangélium olvasása alatt a gyertyát. De még van mit tanulnom, annak érdekében, hogy minél jobban kiigazodjak a szentmise ministráns tennivalói között, és az előkészületekben. A nagy egyházi ünnepek, a különleges alkalmak, mint például a templombúcsú még tartogatnak számomra tanulnivalót, és kihívást jelentenek. Ennek a kihívásnak pedig további buzgó szolgálattal kívánok majd megfelelni. Sok szülő ma nem tekinti fontosnak, hogy csemetéje ministrálni járjon a templomba.

Pedig aki ezt az élményt megtapasztalja, nagy lelki ajándékban részesül.

Akik kezdetben engem biztattak, azokhoz hasonlóan én is bátran biztatom gyerektársaimat, hogy buzgón járjanak ministrálni, megtapasztalni a lelki ajándék örömet.

Mi, akik pedig rendszeresen járunk, imádkozunk, hogy az Isten tartson meg szeretetében mindannyiunkat.

Köszönöm a lehetőséget, hogy ezt a fogalmazást megírhattam, és remélem, hogy Isten továbbra is ily szép lelki ajándékokkal fog elhalmozni.

Bánhegyi Viktor

A ministráns ruhát először hat éve öltöttem magamra, Kocsis Sándor atya kérésére kezdtem el ministrálni.

Akkor még nem értettem, hogy én ezt miért is vállalom. Amikor bevonultunk az oltár elé, furcsa érzések kavargtak a fejemben és a szívemben. Megszépenve figyeltem nagyobb társaimat: hogyan viselkednek, mit csinálnak és megpróbáltam követni őket.

Először kisebb feladatokkal bíztak meg: tálcazás, szépkokolás, gyertyagyújtás, de idővel fontosabb teendőim is lettek.

Teljes szívemmel és lelkemmel figyeltem a prédikációt, és elkezdtem megérteni és megérezni Jézus jelenlétét. Tudatosan ez csak akkor vált ez valóra, amikor először olvastam föl a szentmisén.

Az idő múlásával és az egyre több ministrálással úgy éreztem, hogy egyre közelebb kerülök Jézushoz. Ma már tudatosan készülök a misékre, hogy Isten szolgálatába az oltárnál én is minél jobban bekapcsolódhassak. Nagy örömmel tölt el, amikor én olvashatom a Szentleccét, vagy az Olvasmányt.

Hálás vagyok az atyáknak, akik rávezettek erre az útra, hogy szolgálhatok az oltárnál. Ma már én is segítek a kisebbeknek, a ministrálás örömeinek a megismertetésében.

Kérem a Jóisten segítségét, hogy minél jobban és minél tovább segíthessek a szentmiséken.

Jenei Zsolt

A kérdésre a válasz nem is olyan egyszerű, mint amilyennek tűnik. Egyrészt úgy gondolom, hogy ezzel a szép és lélekemelő szolgálattal szebbé, magasztosabbá, tehetjük a liturgiákat, és Isten nagyobb dicsőségét szolgáljuk.

Másrészt külön élmény a ministrálásnál, az oltár szolgálatánál, hogy közvetlenül a Szent Áldozat bemutatásának közelében vehetünk részt a szentmisén, és ez a térbeli közelség lelki közelséget is von maga után. Röviden összefoglalva ezért szeretek ministrálni.

Horváth Ferenc

Miért is szeretek ministrálni? Ezen már sokszor elgondolkodtam az életem során. Emlékszem, amikor nyolc évvel ezelőtt odaállított az akkori hitoktatóm az oltár elé, én persze nem tudtam, mikor, mit kell tenni. Úgy érzem, hogy még nem foghattam föl teljesen mi is történik ott, mit jelent a szentmise, mit hagyott ránk Jézus az Oltáriszentségben.

A szó szolgálatot jelent, ami szerintem teljesen igaz rá. Az oltár mellett szolgálunk Istennek a szentmisében. Aki egyszer ezt megérezhette, az már nem tudja elfelejteni sohasem. Mindenkinek megvan a maga szerepe a szentmisén: a papnak, a padokban ülő hívőknek, a ministránsoknak, Itt folytathatnám a sort, de nem ez a célom, csak rá akartam mutatni arra a bibliai hasonlatra, hogy Krisztus a fő, és mi vagyunk a titokzatos test részei. De mindannyiunkra szükség van, és fontos, hogy megtaláljuk a helyünket.

Takács Csaba

SZENT PÉTER ÉS SZENT PÁL APOSTOLOK ÜNNEPE

Víg ének árad földünkön ma szerteszét,
ma ülünk két nagy főapostol ünnepét.
Vérével őket Megváltónk szentelte fel,
és Egyházában fővezérül tette meg:
Szent Péter és Pált zengik minden nemzetek.

Mint két olajfa, ők előtte díszlenek,
mint két nagy fáklya, lángolóan fénylenek,
csodáljuk égnek két sugárzó ablakát;
ők bűnök láncát oldva börtönt törnek át,
s hívőknek nyitják mennyek boldog ajtaját.

Vég nélkül áldja énekszó a jó Atyát,
Hasonlón hozzá egyszülöttjét, szent Fiát,
a Szentléleknek szóljon áldás, hódolat,
a Háromsághoz szálljon hálaáldozat,
most és örökre őt dicsérje szív, ajak. Ámen

Az ünnepi zsolozsma himnusza

Elsőáldozók 2003.

Bérmálkozók 2003.

